

Α Φ Φ Ν Η

ΖΟῦ Μεγάλου Χωριοῦ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Α Θ Η Ν Α Ι

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΤΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΤ ΕΘΝΙΚΟΤ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡ.ΦΤΛΛΩΝ 23 - 24

ΑΘΗΝΑΙ:

ΙΟΤΑΙΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976

ΣΤΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΤΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΗ ΕΤΟΤΝΩΣ ΣΤΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ
Συντάξεως:

† Πρωτοπρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
Βατάτζη 10 - 12 — Τηλ. 6422344
Τηνέθνος Τυπογραφείου:
Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΤ
Τηποκόπιους 58 — Τηλ. 3624.728

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ
ΤΟΤΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΤ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΤΣ ΦΙΛΟΤΣ ΤΟΤ
ΜΕΓΑΛΟΤ ΧΩΡΙΟΤ ΕΤΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΚΤΚΛΑΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞ ΤΩΝ
ΕΤΡΥΤΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

~~~~~  
Τεῦχος ἀφιερωμένον στούς Ἀποδήμους ἀδελφούς μας Μεγαλοχωρίτας  
~~~~~

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελ.
«Χριστὸς ἐπὶ γῆς, όψις θητεῖ»	1
Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας στὸ Μεγάλο Χωριό	3
Τὸ 32ον Συγέδριον Εύρυτάνων Ἀμερικῆς στὸ Μεγάλο Χωριό	4
Ο Σεβασμι. Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος στὸ Μεγάλο Χωριό	5
Στεφ. Βασιλοπούλου: Μόνο γι' αὐτοὺς	6
Ἐκλογὴ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου μας κ. Τημοθέου εἰς Μητροπολίτην	7
Κεντρώας Ἀφρικῆς	7
Μεγαλοχωρίτικα	13
Γουμελιώτικα	14
Τοῦ Διοικ. Συμβουλίου: Στήλη Εὐγγωμοσύνης	15
† πρ. Κων. Δ. Βαστάκη: Τὸ ίστορικὸν Χρονικὸν τοῦ Συγδέσμου	16
ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ	17
† πρ. Κων. Δ. Βαστάκη: Βιβλιοκρισία	19
Εἰσφορὲς ὅπερ τοῦ Συγδέσμου	21
Κοινωνικὴ Ζωὴ	22
Μεγαλοχωρίτικα Πένθη	24

Κλισέ: Εὐγενής προσφορά, ώς πάντοτε, τῶν Ἀδελφῶν Γερασίμου καὶ Ἰωάννου Γ. Λαζα

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙ ΓΗΣ, ΥΨΩΘΗΤΕ"

Χριστούγεννα ἔφθασαν καὶ πάλιν. Ὁ Θεὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς! Αὐτὸς τὸ κοσμοσωτήριον γεγονός, ποὺ χώρισε τὸν ἀρχαῖον ἀπὸ τὸν νέον κόσμον ἐξαγγέλλει ἡ μεγάλη γιορτή. Οἱ ἄγγελοι ἀνύμνησαν τὸ γεγονός αὐτὸς μὲ τὸν ὑμνὸν τους: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ» (Δου. 2, 14). Ἡ Ἐκκλησία εἶκοσι αἰῶνες τώρα ψάλλει σὲ τόνους πανηγυρικούς: «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε». Καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι; Ἐμεῖς, πῶς ἀνταποκρινόμεθα σ' αὐτὸς τὸ γεγονός, δτι, δηλ., ὁ Θεὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ νὰ μᾶς ὑψώσῃ στὸν οὐρανόν;

Ἡ γιορτινὴ φράσις «Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε» σ' αὐτὴν τὴν κατανόησιν παρακινεῖ. Πράγματι, ὁ Θεός, ποὺ «θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4) ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀνυψώσῃ καὶ πάλιν τὸν ἐκπέσοντα ἀνθρώπουν. Ἐὰν ὁ Ἄδαμ δὲν ἤμαρτανε καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος δὲν θὰ ἀποστατοῦσε ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη «τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπιφανείας» γράφει ὁ ἄγιος Γρηγόριος Νύσσης. Ἡ σάρκωσις τοῦ Θείου Λόγου ἔγινεν ἀναγκαία, λόγω τῆς πτώσεως τοῦ Πρωτοπλάστον. Μετὰ τὴν πτῶσιν αὐτὴν, τὰ ἀνθρώπινα — λέγει καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος — δὲν ἐπιδέχονται ἀλλην διόρθωσιν «εἰ μὴ διὰ μόνης τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίας». Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως διολογοῦμεν διὰ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, κατῆλθεν «ἐκ τῶν οὐρανῶν» καὶ ἐσαρκώθη «ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου», καὶ ἐνηνθρώπησε «δι' ἡμᾶς τὸν ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν δτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς μὲ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ ἐπαναφέρῃ, νὰ ὑψώσῃ τὸν «πεπτωκότα» ἀνθρώπουν στὸν οὐρανὸν καὶ νὰ τὸν διδηγήσῃ στὴν θέωσιν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν. Καὶ ἀκόμη νὰ μὴ λησμονῶμεν, δτι ὁ Θεάνθρωπος εἰργάσθη τὴν σωτηρίαν μας: α) μὲ τὴν ἀγιότητά Του· «κατέλιπεν ἡμῖν ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσωμεν τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ» (Α' Πετ. 2, 21), β) μὲ τὴν Εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν Του, ποὺ ἐμπνέει, ἐξυψώνει καὶ ἐξιδανικεύει τὸν ἀνθρώπον, γ) μὲ τὰ θαύματά Του, «τὰ ἔργα Του... ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν...» (Ιω. 15, 24), δ) μὲ τὰ Πάθη Του, ὅπως εἰπεν ὁ Ἰδιος, «καὶ γάρ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαντὸν» (Ιω. 12, 32), καὶ ε) κυρίως μὲ τὴν Ἀνάστασίν

ΕΥΧΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πρὸς

Τὰ ἐντιμότατα Μέλη τοῦ Συνδέσμου μας,
καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτας καὶ Φίλους μας

Ἄγαπητοί μας,

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας μὲ τὴν εὔκαιρία τῶν
ἀγίων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους
1977 εὔχεται ὁ δόλψυχα ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη τῶν Χριστουγέννων νὰ
πλημμυρίζῃ τὶς ψυχές σας κατὰ τὶς ἄγιες αὐτές ἡμέρες καὶ νὰ σᾶς
συνοδεύῃ κατὰ τὸ νέον ἔτος.

Μετὰ συμπατριωτικῶν χαιρετισμῶν
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Του, συναναστήσας δυνάμει «πάντας τοὺς θέλοντας εὐσεβῶς ξῆν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ», ίνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν... ἔχει ζωὴν αἰώνιον»,
(Β' Τιμ. 3, 12 - Ἰω. 3, 15).

Παρὰ ταῦτα, δῆμως, δὲν αναθρωπήσας Σωτὴρ δὲν μᾶς πιέζει νὰ
Τὸν ἀκολουθήσωμεν, ἀλλὰ μᾶς καλεῖ μὲ τὴν φιλελεύθερη πρόσκλησιν:
«δοτις θέλει...» (Μαρ. 8, 34). Συνεπῶς, ἡ οἰκείωσις τῆς «Οἰκονο-
μίας» αὐτῆς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας πλευρᾶς εἶναι θεμελειώδους
σημασίας. Σημασίας, ὅχι μόνον διὰ τὸν πιστούς, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους
ἀρροῦνται τὸν Θεόν. Τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς Χριστουγεννιάτικης γιορ-
τῆς καλεῖ ΟΔΟΥΣ! Μᾶς καλεῖ εἰς πνευματικὸν συναγερμὸν νὰ ἀφή-
σωμεν τὶς μικρότητες, ποὺ μαστίζουν καθημερινὰ τὴν ζωὴν μας. Μᾶς
καλεῖ νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν προσευχὴν μας πρὸς τὸν
Μεγάλο Λυτρωτή, ποὺ μὲ τόσην συγκατάσαιν ἔρχεται κοντά μας.
Καὶ μᾶς καλεῖ νὰ ἀκούσωμεν καὶ νὰ οἰκειοποιηθοῦμε τὸ Θεῖον μήνυ-
μά Του. Τὸ ἄπλο καὶ βαθὺ μήνυμα τῆς ἀγάπης.

Ἄδελφοι: «Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε! Θεία, πράγματι προσφο-
ρὰ καὶ Θεία χαροσύνη. Μὲ τὴν κάθιδόν Του ὁ Θεὸς στὴν γῆν ἀνύψω-
σε καὶ κατέστησε τὸν ἀνθρώπον Θεό ει δῆ. Τοῦτο τὸ λυτρωτικὸν
δποτέλεσμα τῆς Θείας ἐνανθρωπήσεως ἔξυμνων ὁ ἵερος Χρυσόστομος
γράφει: «Δυτρώσεως, ὅντως, πρόξενον τὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπή-
σεως. Ὁ ἀσθενής γίνεται ἴσχυρός, ὁ σαρκολάτρης πνευματέμφορος,
ὁ ἀμαρτωλὸς ἄγιος, ὁ γῆγος οὐράνιος».

Εἴθε ἡ Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ νὰ μᾶς ἐλκύσῃ καὶ ὑψωθῶμεν
στὴν ζωὴν τῆς Χάριτος καὶ στὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἄδελφοι: «Χριστὸς ἐπὶ γῆς· Υψώθητε».

† Πρωτοπρ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Τὸ Σάδβατο τὸ ἀπόγευμα τῆς 28.8. 1976 ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσάτσος ἐπισκέφθηκε μετὰ τῆς σεδαστῆς συζύγου του τὸ χωρίο μας.

“Ο Εξοχώτατος Πρόεδρος προκειμένου

“Ο Εξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Κύριος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

γὰ παραστῆσταὶ στὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Εὐρυτάνος Νομοδιδασκάλου Κωνσταντίνου Τριανταφύλλοπούλου ἥλθε στὸ Καρπεγήσι καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν συγέδυασεν εὐλαβικὸν προσκύνημα στὸ Ίερὸ Μοναστήρι τῆς «Παναγίας Προυσιώτισσῆς». Πρὸ τῆς μεταβάσεως του εἰς Προυσόν παρέκαμψε τὴν ὁδὸν καὶ ἐπραγματοποίησε ἐπίσκεψιν στὸ Μεγάλο Χωριό. Δὲν ἦταν γιὰ τὸ Μεγάλο Χωριό ἀνεπίσημη ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ τοῦ Εξοχώτατον Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἡταν μεγάλη τιμὴ! Ἡταν ἐπίσημη συγκυρία!

Μὲ αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ αἰσθήματα τὸν ὑποδέχθηκε σύσσωμον τὸ Μεγάλο Χωριό. Αἰσθήματα, ποὺ τὰ ἔρμήγευσεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἰστορικῆς μας Κοινότητος ἐκ μέρους ὅλων τῶν μεγαλοχωριτῶν στὴν προσφύγησίν του πρὸς τὸ Ψύηλὸν ἐπισκέπτην, ποὺ μεταξὺ ἄλλων εἶπε: «... Τὸ Μεγάλο Χωριό, Έξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε, σᾶς ὑποδέχεται σήμερα μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ σεβασμὸν καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν... Ὁλοὶ ἡμεῖς οἱ μεγαλοχωρῖτες δὲν σᾶς ὑποδεχόμαστε μόνον, ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους μας καὶ ὡς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκλεκτόν μας συμπατριώτην, ποὺ πούσε τὸν φτωχό, ἀλλὰ πλούσιο σὲ αἰσθήματα Εὐρυτανικὸν λαόν καὶ τὸν εὐλογημένον τόπο του....».

Στὴν αὐθόρμητη αὐτὴ ἐθνικὴ καὶ συμπατριωτικὴ ὑποδοχὴ, ποὺ τοῦ ἔγινε, δ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος μὲ τὴν καλωσύνη, ποὺ τὸ διακρίγει, εὐχαρίστησεν ὅλους, ἐπισκέψθηκε κατόπιν τὸ χωριό, ποὺ τὸ ἔγνωριζε καὶ τὸ ἀγαποῦσε ἀγέκαθεν, ἐπειδὴ συγεδέετο μὲ πολλούς μεγαλοχωρῖτες καὶ μὲ ἐκπροσώπους τοῦ Ἰστορικοῦ συγδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», καὶ φεύγοντας εὐχήθηκε νὰ προσδεύῃ καὶ γὰ ἀναπτύσσεται μορφωτικὰ καὶ ἐκπολιτιστικὰ τὸ Μεγάλο Χωριό, ποὺ πλούσια πρόσφερε καὶ αὐτὸ στὸν Εθνικὸν χώρον μὲ τοὺς ἐκλεκτούς του ἐκπροσώπους.

“Η Φωνὴ...” μας ὑπογραμμίζει μὲ ίδιας τερη τιμὴ καὶ εὐχαρίστηση τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ εὔχεται γιὰ τὸν ἐπίσημο Επισκέπτη τοῦ χωριοῦ ἐγίσχυσιν ἀπὸ τὸν Θεόν μὲ τὴν πρεσβείαν καὶ τοῦ Μεγαλοχωρίου Όσιομάρτυρος Αγίου Γερασίμου, ἀδιάπτωτον ὑγείαν καὶ δύναμιν διὰ τὴν συγέχισιν καὶ εὐώδοσιν τοῦ Ψύηλοῦ του ἔργου.

Κ. Τραγοχωρίτης

“Ἐνας χρόνος πέρασε. Τί ἐπράξαμε στὸ πέρασμά του;

“Ἐνας χρόνος ἔρχεται. Πῶς τὸν δραματιζόμαστε;

ΤΟ 32ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Την Πέμπτην 22αν Ιουλίου έ.ξ. σύμφωνα μὲ τὸ Πρόγραμμα ἐργασιῶν καὶ ἐκδηλώσεων τοῦ 32ου Συνεδρίου τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ», ἐκατὸν εἴκοσι δύο σύγεδροι εὑρυτάνες ὅμοιοις εἰπαρχιακοῖσαν ἐπίσκεψιν στὸ Μεγάλο Χωριό. Οἱ σύγεδροι τὴν ἡμέραν αὐτὴν μὲ πγευματικὸν τους ἀρχηγόν τὸν σεβάσμιον Περάρχην Πανιερ. Μητροπολίτην Τεραπόλεως κ. Γερμανού, μὲ τὸν δραστήριον Πρόεδρον τῆς «ΕΝΩΣΕΩΣ...» κ. Γεώργιον Καγαθὸν διοικούμενον καὶ ἀπὸ τους ἄλλους κ.κ. Προέδρους καὶ ἐκπροσώπους τῶν συμμετασχόντων Εὐρυτανικῶν Σωματείων Ἀμερικῆς, ὡς καὶ ἀπὸ τοὺς τ. Προϊδρους κ.κ. Χρῆστον Τσιτούρην, Θωμᾶν Καθαλάρην, Ξεγοφ. Νικόπουλον καὶ τὸν Γ. Γραμματέαν αὐτῆς κ. Δ. Πολύζου ἐπαρχιακοῖσαν εὐλαβικὸν προσκύνημα στὸ ιερὸ Μογαστῆρι τῆς «Παναγίας Προστατίσσης». Ἐπιστρέφοντες ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ Μικρὸ Χωριό, τὴν Ἰδιαιτέρα πατρίδα τοῦ κ. Δ. Πολύζου καὶ τὸ μεσημέρι ἀφήγθησαν κατάκοποι καὶ «ὅρεξτοι» στὸ Μεγάλο Χωριό. Ἡξεραν δὲ στὸ Μεγάλο Χωριό διὰ ιστορικὸς Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» θὰ τοὺς ἔκκυε δεξιῶση καὶ μαζὶ μὲ αὐτὴν θὰ φρόντιζε καὶ γιὰ ἔνα εὐχάριστο, πλούσιο καὶ «ὅρεξτο» ρουμελιώτικο γεῦμα. Γεῦμα, ποὺ γενναιόδωρα ἐπλήρωσαν οἱ εὐγενεῖς μας Ἀπόδημοι, καὶ, ποὺ τοὺς διφέλονται δὲ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς θερμότατες εὐχαριστίες.

Στὴν πλατεία τοῦ Χωριού, κάτω ἀπὸ τὸν σκιερὸ Πλάτανο, ποὺ ἡταν εἰδικὰ προστοικασμένη γιὰ τοὺς συνέδρους καὶ τὸ γεῦμα τους, τοὺς ὑποδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μεγάλου Χωριού κ. Ζ. Καρύπηγς μὲ τοὺς Κοινοτικοὺς Συμβούλους, ὁ αἰδ. Ιερεὺς - ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ π. Κωνστ. Λαμπαδάρης, ὁ πρόεδρος τοῦ Συγδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν αἰδ. Ιερεὺς Κωνστ. Δ. Βαστάκης μὲ ἐκπροσώπους τοῦ Συγδέσμου καὶ ἄλλους ἐκπροσώπους τοῦ χωριοῦ. Μετὰ ἀπὸ μίαν γενικὴν ἔναγγησ-

— ιστορικὴν ἀγαδρομὴ τοῦ χωριοῦ, ποὺ ἔκαμε στὸν συγέδρους ὁ αἰδ. Πρόεδρος τοῦ Συγδέσμου παρεκάθησεν διὰ τὸ γεῦμα. Ὁ Μητροπολίτης κ. Γερμανὸς ἥλογγησ τὴν πλουσίαν τράπεζαν, ἀφοῦ ὅλοι μαζὶ του ἔψυχλαν τὸ τροπάριον τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς, προστάτιδος τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ Συγδέσμου.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος προσεφώνησαν τοὺς Συγέδρους μὲ θερμὰ πατριωτικὰ λόγια: Πρῶτος δὲ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ κατόπιν ὁ αἰδ. Πρόεδρος τοῦ Συγδέσμου. Τοὺς καλωσόρισαν στὴν πατρίδα Ἐλλάδα, στὴν Ἰδιαιτέρα πατρίδα Εὐρυτανία καὶ στὸ ιστορικὸ τους χωριό καὶ τοὺς ηγεμόνησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συγδέσμου τῶν. Εἶδεικώτερα ὁ αἰδ. Πρόεδρος τοῦ Συγδέσμου κατέληξε μὲ τὰ ἔξης: «... Ἐπὶ πλέον ὁ Σύγδεσμός μας χαίρει Ἰδιαιτέρως, ποὺ σᾶς ὑποδέχεται σήμερον στὸ ιστορικὸ καὶ ὅμορφο χωριό του. Ἐπαγαλακτίδινε δέ, δι' ἐμοῦ καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἀγαπητὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας τὸ καλὸν ἦ λ θ α τ ε. Τέλος μὲ τὴν εὐχαρίστιαν αὐτὴν διὰ Σύγδεσμος ἥχθη εἰς τὴν τιμὴν ὅχι μόνον νὰ σᾶς «τρατάρει» ἔνα κομάτι ἢ κατὰ τὴν μεγαλοχωρίτικην ἔκφρασιν ἔνα «φιλί» μεγαλοχωρίτικην πίττα, μὲ ἔνα κομάτι ἐπίσης, μεγαλοχωρίτικο πιγνετεπάνι — τὸ δροσερὸ νερὸ ποὺ ἀδιάκοπα τρέχει στὴν ρίζα τοῦ Πλατάνου τῆς πλατείας μας δὲν σᾶς τὸ καταλογικόν με— ἀλλὰ καὶ γὰ σᾶς ἀφιερώσῃ καὶ σᾶς προσφέρη τὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ», πγευματικοῦ τοῦ δργάνου, ποὺ διατρέχει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ γὰ μεταφέρῃ εἰς τοὺς ξενητευμένους μας μεγαλοχωρίτας τὰ μ ε γ α λ ο χ ρ ι τ : κ α ... (τὴ στιγμὴ αὐτὴν μαθήτριες τῆς Οἰκουμενικῆς Σχολῆς τοῦ Χωριοῦ διένειμον τὸ ἐν λόγῳ τεῦχος τῆς «Φωνῆς...» μαζ., πρὸς μεγίστην ἴκανοτοποίησιν τῶν συγέδρων). Καὶ ἀκόμη γὰ ἀπονείμη εἰς τοὺς Πατριωτικοὺς σας Συλλόγους τὸ ἀγαμιγησιακὸ Δίπλωμα καὶ μετάλλιον τῆς ἔ-

**‘Ο Σεβ. ’Αμερικής
κ. ΙΑΚΩΒΟΣ
στὸ Μεγάλο Χωριό**

Τήν 28ην Αύγουστου ἐ.ξ. μαζὶ μὲ τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κύριον Κωνσταντίνον Τσάτσον ἐπισκέφθη τὸ χωριό μας καὶ δὲ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κύριος Ἰάκωβος. Ὁ Σεβασμ. πρω-

‘Ο Σεβασμ. Ἀρχιεπ. Βορ. καὶ Νοτ. Ἀμερικῆς
κ. ΙΑΚΩΒΟΣ

ριζόμενος δι’ εὐλαβικὸν προσκύνημα στὸ ιερὸν Μοναστήριον τῆς «ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ» ἐπέρασεν ἀγεπισήμως καὶ ἀπὸ τὸ ιστορικὸν χωριό μας. Στὸ χωριό περιήλθε τοὺς ιεροὺς Ναούς του: τὸν ιστορικὸν - καθεδρικὸν τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς καὶ τὸν προσκυνηματικὸν τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἅγιου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου, ἐπίσης τὸ Κεγοτάφιον τῶν Ἐθνομάρτυρων Μεγαλοχωρίτων († 24. 12. 1942), διὸ καὶ τὰ ἄλλα ἀξιοθέατα τοῦ χωριοῦ καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸν προορισμόν του.

Ἡ σεμνὴ αὐτὴ πατριωτικὴ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ τὴν ἴκανοποίησην ὅλων καὶ ἰδιαιτέρα μὲ τὴν ἡμική ἐγίσχυσην, ποὺ πῆρε τὸ χωριό στὴ γεγονή πολιτιστική του πορεία καὶ παράδοση. Διὰ τοῦτο ἀγήκουν στοὺς ἐπικεφαλῆς καὶ σ’ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀγαπητούς μας συμπατριώτας Συγέδρους θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τὰ πατριωτικὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εὐγενικά τους αἰσθήματα.

K. Τρανοχωρίτης

† π. K.

ΜΟΝΟ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ

Τοῦ Στέφ. Βασιλόπουλου

Γεμάτες φροντίδες καὶ μέριμνες αὐτὲς
οἱ μέρες.

Φροντίδες γιὰ τὸ γιορτασμὸ τῆς πιὸ μεγάλης χριστιανικῆς γιορτῆς τῆς Χριστογέννησης καὶ ὑποδοχῆς τοῦ Καιιούργιου Χρόνου.

Φροντίδες ποὺ δρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ σημαντικώτερου γεγονότος ποὺ εὐαγγελίστηκε ποτὲ ή ἀγθρωπότητα, τὴν μεγάλην στιγμὴν ποὺ ἐγενήθηκε ὁ Λόγος γιὰ γὰρ σημάνει τὴν σωτηρία — τὸ θίωμα μιᾶς καιιούριας κτίσης — μέσα στὴν καρδιὰ τῶν «κοπιόγτων καὶ πεφορτισμένων».

Κι' ἀπ' τὴν στιγμὴν τῆς γέννησης τοῦ Λόγου ὡς σήμερα, αὐτὸ τὸ Ὑπερκόσμιο μήνυμα, αὐτὸ τὸ «ἐν ἀγθρῷ ποιεῖ εὑδοκία» μεταβάλλεται σὲ φροντίδα ὑλικῆς θίωσης καὶ ἔμειναν μοναχὰ «δὲλίγοι οἱ ἐκλεκτοί» ἔνω «οἱ κλητοί» πορευεμένοι τῇ μέριμνᾳ τῇ θιατικῇ καὶ τὸ ἄγχος ποὺ ἐπιτείνεται.

Μοιράζουμε τὶς εὐχές μας ἀχρεοῖς ἐμεῖς σὲ ἀχρεούς καὶ ταπειγούς καὶ μένουμε ἀσυγκίητοι καὶ σκληρόκαρδοι μπροστὰ στὸν πόνο, τὴν ὀρφάγια, τὴν οἰμωγή, τὴν πεῖνα, τὴν καταστροφή, τὸν πόλεμο, τὸ φέμιμα, τὴν φυλακή, τὴν ἔξορία, τὸ ἔγκλημα.

Τὸ δρέφος τῆς Βηθλεὲμ γεννήθηκε γιὰ γὰρ μᾶς κάνει γὰρ φροντίσωμε περισσότερο καὶ γ' ἀγακαλύψωμε ἀνάμεσά μας τὸν «ἀπωλεσθέντα Ἀδάμ», τὸ χαμένο μας ἀγθρώπο, τὸν ταπειγὸ καὶ «ἐκπεσόντα».

Μεγάλωσε ἀγάμεσά μας γιὰ γὰρ μᾶς δεῖξει τὸ δρόμο ποὺ ὅδηγει στὴν ἀπάργηση τῆς μέριμνας καὶ τῆς ἀπόλαυσης ποὺ γίνεται αὐτοσκοπός καὶ τὴ φροντίδα τὴ μέριμνη καὶ καθημερινὴ ποὺ ὅδηγει στὴ γρώση τὴ μογαδικὴ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς πγευματικῆς μας τελείωσης ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ή δικαιώση καὶ η σωτηρία τοῦ ἀγθρώπου.

Ολα τὰ παραμερίζομε καὶ γιὰ κεῖνο ποὺ μόνιμα νοιαζόμαστε εἶναι ή θίωσή μας χωρὶς κανόνες, ή ζωὴ χωρὶς θιώματα ἀγάπης καὶ η πορεία σὲ ἀτραπούς ποὺ δὲν δηγοῦν πουθεγά.

Ἐέφυγα Ἰσως ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ περίμενε

κανένας γὰρ διαβάσει στὸ μικρὸ ἀτεχγο, ἀκαταξίωτο χρονογράφημα τῆς στήλης ποὺ εὐγενικὰ ἔδω καὶ ἀρκετὰ χρόνια μὲ φιλοξενεῖ.

Οἱ φετεινὲς γιορτὲς μὲ φέργουν ἀγαπόδραστα μπροστὰ στὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ποὺ ἔδω καὶ δυὸ χρόνια αἵμορραγεῖ τυλιγμένος μὲ τὸ ἀγκαθωτὸ συρματόπλεγμα τοῦ μαρτυρίου του, πλεγμένο ἀπὸ τὰ μιαρὰ χέρια δικῶν μας καὶ ἔγνων καὶ πασαλωμένο ἀπὸ δάρδαρους δυνάστες.

Μὲ φέργουν στ' ἀδέρφια τ' ἀπόδημα τοῦ Ἐλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς τὰ μόγα ποὺ ἀπόμειναν Ἰσως ἀμόλευτα καὶ δὲν παρέδωκαν τὰ «ἄγια στὰ σκυλιά καὶ τοὺς μαργαρίτες στοὺς χοίρους». Τ' ἀδέρφια μας ὅπου γῆς ποὺ κρατᾶγε σφιχτὰ στὰ χέρια τους τὴ φλόγα τῆς παράδοσης, τῆς ὅποιας παράδοσης, θρησκευτικῆς, ἐθνικῆς, τῆς ζωτικῆς παράδοσης τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ.

Τῶν ἀδερφῶν μας τῆς μαύρης Ἀφρικῆς ποὺ ἀγωγίζονται τὸν «ἀγῶνα τὸν καλόν», τῆς Αὔστραλίας ποὺ παλεύουν μὲ ἐκείνους ποὺ τοὺς ὑπόσχονται παροχὲς γ' ἀλλοτριωθοῦν καὶ γ' ἀργηθοῦν, τ' ἀδέρφια μας τοῦ Βόρειου ἥμισφαιρίου ποὺ μὲ τὴ μικρὴ τους λαμπάδα καταφέρουν γὰρ θαμπώγουν τοὺς τεχνητοὺς ήλιους τῶν καιρῶν μας καὶ γὰρ κάνουν τοὺς ἀγθρώπους ποὺ τοὺς περιέλαλουν γ' ἀγαζῆτούν τὴν πηγὴν δύναμής τους.

Σ' ὅλα αὐτὰ τὰ παραδορμένα παιδιά τοῦ θνιτικοῦ αἰώνα μας τοῦ γότου ποὺ θὰ γιορτάσουν Χριστούγεννα μὲ συγθήκες καλοκαιριοῦ, χωρὶς κρύο καὶ ἀσπρο χιόνι, χωρὶς γλυκόλαλες καμπάνες, χωρὶς τὴ ζεστασιὰ τοῦ γείτονα, τοῦ διμόθησκου, τοῦ διμόφυλου καὶ τοῦ φίλου, τὰ ἀδέρφια τοῦ Βορᾶ ποὺ θὰ συγκετισθοῦν στὸ ρεῦμα ἀλλων δογμάτων, ποὺ θὰ συγκεντρωθοῦν τὰ πιὸ πολλὰ Ἰσως στὶς ἐκκλησίες τῆς γογέ-ικῆς παράδοσης, στὶς ἐκκλησίες τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ δόδηγδ τὸ πρόσταγμα τῆς καρδιᾶς καὶ τὴ λαχτάρα τῆς ρωμηοσύνης, στρέφεται δὲ γοῦς μας αὐτές τὶς ὕρες.

Κι ἀγαλογιζόμαστε τὶς μύριες δυσκολί-

Έκλογή τοῦ Θεοφ.

Ἐπισκόπου μας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ

εἰς Μητροπολίτην

Κεντρώας Ἀφρικῆς

Τὸ χωριό μας προσφάτως τιμήθηκε μὲ τὴν ἀνάδειξιν εἰς Μητροπολίτην Κεντρώας Ἀφρικῆς τοῦ συγχωριανοῦ μας Θεοφ. Ἐπισκόπουν Ἐλευσῖνος κ. Τιμοθέου, (κατὰ κόσμον Φιλίππου Κ. Κοντομέρκουν). Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, μὲ εὐμενῆ πρότασιν τοῦ Μακαρ. Πάπα καὶ Πατριάρχον κ. Νικολάου, ἐκτιμήσασα τὴν ἐπὶ ἔξαετίαν διακονίαν του ὡς Βοηθοῦ Ἐπισκόπου καὶ ὡς Διεθυντοῦ τοῦ ἐπισήμου πνευματικοῦ δργάνου τοῦ Πατριαρχείου «ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ» ἀνέδειξε τοῦτον τὴν 27-11-1976 εἰς Μητροπολίτην Κεντρώας Ἀφρικῆς. «Ἐδρα τῆς Ἰ. αὐτῆς Μητροπόλεως είναι ἡ πόλις Κινσάσα τοῦ Ζαΐρ.

Τὸ περιοδικόν μας μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκλογῆς του τὴν 1-12-1970 εἰς Ἐπίσκοπον Ἐλευσῖνος, Αἰγύπτου (ἀρ. φ. 33 - 34, Ἀθῆναι 1970, σσ. 16 - 17), παρουσίασε τότε πλούσιον Βιογραφικὸν του σημείωμα. Τώρα μὲ τὴν εἰς Μητροπολίτην ἀνάδειξιν του ενδίσουε καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν: α) νὰ ἐπαναλάβῃ μὲ εὐλαβῆ αἰσθήματα τὶς ἴδιες εὐχές καὶ ἀκόμη νὰ εὐχηθῇ, δπως δ Πανάγαθος ἐν Τριάδι Θεός τὸν ἐνισχύσῃ νὰ ἀναλωθῇ στὸ πλούσιον, ιεραποστολικὸν ἔργον τῆς Θεοσάστου Επαρχίας του πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας· καὶ β) νὰ δημοσιεύσῃ κατωτέρῳ τὴν ἀντιφώνησίν του στὴν προσφώνησιν τοῦ χειροτονοῦντος Πάπα

ες, τὸν κόπο, τὰ δάκρυα, τὴ γύμνια, τὴ φτώχεια, τὴν ταπείγωση, τὴν ἐξορία...

Καμιὰ φροντίδα γιά μᾶς. "Ἄς ἀγοῖξω με τὶς χρύες καρδιές μας μόγο γι' αὐτοὺς κι δεὶς τὶς θερμάγωμε μόγο γι' αὐτούς. Οἱ εὐχές μας μόγο σ' αὐτούς, οἱ προσδοκίες

μας δικές τους, δικές τους ὅλες οἱ μικροχρές μας, δικές τους οἱ σκέψεις μας.

Τί ἄλλο; Τίποτα. Μόνο τὸ ἀγγελικὸ «... καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη, ἐν ἀγθρώποις εὐδοκίᾳ» ἀδέρφια μας.

Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

καὶ Πατριάρχου κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Ἐλευσῖνος χειροτονίαν τον, ποὺ ἔγινε τὴν 17-1-1971 στὸν Πατριαρχόν. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καΐρου. Τὸν ἐνφωνηθέντα αὐτὸν λόγον ἔπειτα ἀπὸ τὰ θερμὰ καὶ Πατρικὰ λόγια τοῦ χειροτονοῦντος Πατριάρχου, δοτις, μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ εἶπε: «... Ἀθώοις χερσὶν ἐπιλαβοῦ τοῦ ποιμαντορικοῦ σου ἔργου· καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ἐνατένιε τὰς χώρας τὰς λευκὰς καὶ ἐτοίμους πρὸς θερισμόν, δοσον μακρὰν ἥψηλὴ κεῖνται τῶν δυνάμεών σου. Ἐντεινε, λοιπόν, τὰς δυνάμεις σου, περίζωσε τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, ὑποδήσου τὰ σανδάλια τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀνάλαβε τὸν θυρεόν τῆς πίστεως καὶ ἵσχυε καὶ ἀνδρίζου, διότι ἔχει πολλὴν ἀνάγκην ἡ Ἐκκλησία ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, δοῦλε ἀγαθέ, εἰς τὴν καρδὰν τοῦ Κυρίου σου», — τὸν λόγον τοῦτον τὸν θεωροῦμεν ὅχι μόνον ἐπίκαιου διὰ τὴν εἰς Μητροπολίτην ἀνάδειξίν του, ἀλλὰ καὶ μημόσυνον καὶ εὐγνωμοσύνης ἔκφρασιν πρὸς δοσούς συνέβαλλον στὴν ἀνάδειξίν του εἰς τὴν ζωὴν.

‘Ο λόγος αὐτὸς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Δόξα τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ συνανάρχῳ
Γῆφ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Πνεύματι,
τῇ πανυπνήτῳ καὶ ὁμοούσιῳ καὶ Ζωοποιῷ
καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι» «πάντων ἐνεκεν».

Μακαριώτατε καὶ Θειότατε Πάπα καὶ Πατρί-
άρχα,
Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι,
Εὐλαβέστατοι συμπρεσβύτεροι,
ἀδελφοὶ πάντες ἐν Χριστῷ καὶ τῆς πεφιλημέ-
νης πατρίδος ἀπόδημοι, τὸ τῆς τῶν Ἀλεξαν-
δρέων Ἐκκλησίας εὔσεβες πλήρωμα.

‘Ἀπορία κατέχει με διὰ τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, ἄτινα ἡ Πρόνοια Αὐτοῦ εἰργάσαστο ἐπ’ ἔμε, διότι «δεξιά Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δε-
ξιά Κυρίου ὑψώσαε με» (Ψαλμ. ριζ'). Καὶ διὰ τοῦτο, ἐν ἑκοτάσει ψυχῆς διατελῶν καὶ ἐν κραδασμῷ πνεύματος, ὡς ἀλλος Δαυὶδ ἐμαυ-
τὸν ἐρωτῶ· «Τὶ ἀνταπόδωσα τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὣν ἀνταπέδωκέ μοι» (Ψαλμ. ριβ')
«Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ» (αὐτόθι).

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου ἔβλεπον ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τῆς Εύρυτανίας τὸ ἔτος 19 29. Κοινὰ τοῖς πᾶσιν ἔλαθον ἐκ τῶν πτωχῶν, εὐσέβων μου γονέων ἐφόδια, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς ἀγραμμάτου μητρὸς μου, τὴν πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεόν εὐσέθειαν, καὶ τὸν πρὸς τὸν πλησίον σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ μὲ αὐτὰ μόνα ἐρρίφθην εἰς τὸ πέλαγος τῆς Ζωῆς μόνος κωπηλατῶν καὶ ἔχων οἰακοστρόφον φωτεινὸν τὸν Λυτρωτὴν μου καὶ Θεόν, διὰ νὰ δειχθῇ ἄπαξ ἔτι βεβαιουμένη ἡ φαλμικὴ ἀλή-

θεια: «Τις ὡς Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐγεί-
ρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυ-
ψῶν πένηταί τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόν-
των, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ» (Ψαλμ.
ριβ').

Πορεία μακρὰ καὶ ἐπίπονος ἡ ἀνοδικὴ τῆς Ζωῆς μου πορεία, κατ’ αὐτά τῆς Εενικῆς κα-
τοχῆς τὰ ἔτη καὶ τῶν δυσχημέρων καιρῶν,
οὓς ἐπέτρεψεν ἡμῖν ὁ Θεὸς. Ἀλλὰ «οἱ σπει-
ροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι»
(Ψαλμ. ρκε').

Δεκαοκτατῆς τὴν ἡλικίαν καὶ ὑπὸ Ζῆλου
ιεροῦ ἐλαυνόμενος τὸ Αιγαῖον ἐπλεον πέλα-
γος, διὰ νὰ ἔγγισω ὅχι πλέον μὲ τὰς πτέρυ-
γας τοῦ μύθου καὶ τῆς φαντασίας τὴν ἔκστα-
σιν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀλλὰ βιωματικῷ τῷ
τρόπῳ, καὶ νὰ καταταγῶ εἰς τούς ιεροφάντας
τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, εἰς τὴν περίπουστον
τῆς Χάλκης Θεολογικὴν Σχολήν.

‘Ἐποτεστίαν ὅλην ἔκει, ἐπὶ «τοῦ λάφου τῆς
Ἐλπίδος», ἡνδρώθην σωματικῶς τε καὶ πνευ-
ματικῶς καὶ ἔγαλουσκήθην τὰ τῆς Θεολογίας
νάματα, διὰ νὰ ἀποθῶ ἐλπίδος ἄγγελος τοῖς
συνανθρώποις μου «τοῖς προσδεχομένοις τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης
τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ» (Τιτ. θ', 13).

Εἰκοσαετῆς ὣν, τὸ 1950 τὸν πρῶτον δέχο-
μαι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας βαθμὸν.
Καὶ ἂμα τῇ ἀποφοιτήσει μου τὸ 1955, τὸ εί-
κοστόν πέμπτον ἄγων ἔτος τῆς ἡλικίας μου,
εἰς τὸν δευτέρον ἀνυψοῦμαι βαθμὸν, ἐν ταυ-

τῷ δὲ «ἴδια προαιρέσει καὶ φιλοτιμίᾳ» τῆς Α. Θ. Παναγιότης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα τοῦ Α' εἰς Ἀρχιμανδρίτην χειροθετοῦμαι καὶ ἀποστέλλομαι εἰς Βιέννην δι' ἀνωτέρας σπουδάς, καὶ ἐκκλησιαστικὴν συγχρόνως διακονίαν, διορισθεὶς Ἱερατικῶς Προστάμενος τοῦ Ἰστορικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἔνθα διηκόνησα τοὺς ἀποδήμους ὅδελφοὺς μου καὶ πεῖραν ἔλαθον τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων, διὰ νὰ εἴπω τῷ Θεῷ μου: «ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου» (Ψαλμ. ριζ'). Ἐν συνεχείᾳ μετετέθην ἐκεῖθεν εἰς τὴν νεοσύντατον Κοινότητα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τῆς Φρανκφούρτης ἐπὶ τοῦ Μάιν, εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν, ὅπου ἐπὶ μίαν σχεδὸν δεκαετίαν κατηγάλωσα ἐμαυτὸν εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀποδήμων ὁδελφῶν. Τραχὺς καὶ ἐπίπονος ἡ διακονία μου αὐτῇ καὶ πολλάκις ἐμήνθησην τοῦ Ψαλμωδοῦ λέγοντας: «ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με· ἐπ' ὄργην ἔχθρῶν μους ἔξετεινας χειράς σου καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου» (Ψαλμ. ρλζ').

Τὸν ἰούνιον τοῦ 1968, κατόπιν ἐπιστολῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, φθάνω εἰς τὴν μητέρα Πατρίδα, ὅπου μοι ἀνέθεσε τὴν Προσταμενίαν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν διοργάνωσιν Γραφείου Ἀποδῆμου τῆς Ἑκκλησίας, θέσεις ἄς καὶ κατείχον μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1970.

Ολὴν ταύτην τῆς Ζωῆς μου πορείαν ἀναφέρω καὶ ἀποδίδω εἰς τὴν Πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ τὴν σοφῶς τὰ κατ' ἐμὲ οἰκονομήσασαν καὶ ἥτις πλέον τούτου μοι ἔχαριζετο δωρεάν διότι, «προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διά παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ» (Ψαλμ. ιε').

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου τοῦ 1970 ὁ Προκαθήμενος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἑκκλησίας, 'Υμεῖς Θειότατε καὶ Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Νικόλαε, ἀγαθῇ 'Υμῶν προαιρέσει καὶ Χάριτι Θεοῦ, συνευδοκοῦσαν ἔχοντες καὶ τὴν χορείαν τῶν κυκλούντων τὸν Θρόνον 'Υμῶν σεβασμίων Ἀρχιερέων, ἔξελέξατό με βοηθὸν Του Ἐπίσκοπον μὲ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἐλευσίνος τῆς κατ' Αἴγυπτον, διὰ νὰ λάβω τρανωτέραν πάσης ὅλης τῆς Ζωῆς μου στιγμῆς πεῖραν τῆς πρὸς τὴν ἀμαρτωλὸν μου ὑπαρξίν εὐεργεσίας τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅτι «ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμὸν» (Ψαλμ. ριζ).

«Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» αἰνέσω Κύ-

ριον ἐν τῇ Ζωῇ μου· ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω» (Ψαλμ. ρμε').

Απεδέχθην τὴν ἑκλογὴν, ἷνα ὡς «ἄλλοιωσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου» ἐλογισάμην ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μου διακονίᾳ καὶ ἐφθασα εἰς «τὴν μεγάλην πόλιν» τῆς Ἀλεξανδρείας. ΤΗΛΘΟν οὐχ ἵνα λάβω ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἕχρι τοῦδε διακονίας μου τὴν ἷνα ἡ Πατρικὴ 'Υμῶν στοργὴ καὶ ἀγάπη μοὶ ἐπεφύλασσε ἀνάδειξιν μου εἰς Βοηθὸν 'Υμῶν Ἐπίσκοπον· «οὐ γάρ ἐποίησά τι πλέον παρὰ τὸ ὄφειλόμενον, ἀχρεῖσας γάρ δοῦλος εἰμί, ὅτι ὃ ὥφειλον ποιῆσαι πεποίηκα», ἀλλ' ἐφθασα, ἵνα ἐπωμισθῶ τὴν εὐθύνην τοῦ ψηφίου τούτου ύπουργήματος, ἵνα διακονήσω ὑπὸ τὴν πεπνυμένην καὶ ἀγίαν 'Υμῶν Κορυφήν, τὴν μεστὴν ἀγάπης καὶ προσφορῆς αὐτοθυσιακῆς πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν καὶ τὸν ἀπόδημον τῆς Αἰγύπτου γῆς καὶ πάσης Ἀφρικῆς ἐλληνισμὸν, τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἰδεαν, τοὺς δύο τούτους πόλους τῆς ὑποστάσεως ἡμῶν, περὶ οὓς στρέφεται ἡ σκέψις 'Υμῶν, Θειότατε Πατριάρχα.

Εὐγνωμονεὶ ἡ ψυχὴ μου, διότι μὲ ἐτιμήσατε διά τῆς πατρικῆς 'Υμῶν ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστούνης καὶ ἐναποθέσατε ἐπ' ἐμὲ τὴν προσδοκίαν καὶ τὴν ἐλπίδα μιᾶς ὑπευθύνου ἐκκλησιαστικῆς διακονίας «ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς».

Θειότατε καὶ Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα, προσέρχομαι οὐχ ἵνα λάβω τὴν τιμὴν «οὐχ ἔσαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ» ('Ἐθρ. ε', 8), ἀλλ' ἵνα συνείδησιν εὐθύνης ἐνδυθῶ καὶ θέλσιν ἀρετῆς πειριθηθῶ περισσότερον ἢ μέχρι τοῦδε.

Ἐρχομαι εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἀλεξανδρείας οὐχὶ ἵνα ἀπολαύσω, ἀλλ' ἵνα ἀγωνισθῶ καὶ προσφέρω, διότι πεποίθησί μου εἶναι τὸ «μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν».

Ἐρχομαι, ἵνα μεθ' 'Υμῶν καὶ τῶν σὺν 'Υμῖν ὁδελφῶν, κλήρου τε καὶ λαοῦ, βαστάσω, δοσοὶ μοι δύναμις, «τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ψῦχος τῆς νυκτὸς», ἄτινα οἱ καιροὶ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν, «ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν».

Ἐρχομαι, τέλος, διότι ὡς ἄλλος μαγνήτης εἴλκυσέ με ἢ ἀπλότης τῆς καρδίας 'Υμῶν, ἢ ιλαρότης τῆς μορφῆς τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς 'Υμῶν καὶ ὁ νεανικὸς 'Υμῶν ὄραματισμὸς νὰ ἐμφυσήσῃτε πνοὴν ἀναγεννήσεως εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑκκλησίας, ἡς προϊστασθε. Αναγεννήσεως ψυχῆς, πνευματικῆς, διὰ νὰ ἀποθῇ αὕτη φάρος πνευματικὸς ὀκτινοβιολῶν ὑπὸ τὴν τῆς Ἀλεξανδρείας «μεγάλην πόλιν»

καὶ διαχέων τὰς ἀκτῖνας τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἰδανικῶν τοῦ Γένους ἀνὰ τὰς Χώρας τῆς Ἀφρικανικῆς Ἡπείρου.

Τὴν ίνα, ως ταπεινὸς διάκονος τοῦ Θρόνου Ὅμιν, ἐν εὐγνωμονούσῃ ἀφοσιώσει, συμπορευθῶ Ὅμιν καὶ τοῖς ὄραματισμοῖς Ὅμιν, προσδιόπων ὡς πρὸς πυξίδα προσανατολισμοῦ, περὶ ἣν θά στρέψητε ἡ πᾶσα μου διάθεσις, ἐν τούτῳ τῆς οὐρανού διὰ βίου παντὸς κατὰ πάντα ἐπόμενος Ὅμιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ γνώμῃ θεοφίλει, πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀμωμήτου ὥμιν Πίστεως καὶ προθολήν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Πρίν δημιουργίας Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα, διὰ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Ὅμιν ὁδηγηθῶ, ίνα τὸ πλήρωμα λάβω τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῶν τιμίων Ὅμιν χειρῶν, χαρίσατέ μοι στιγμῆς καιρὸν, δηποτε εὐγνώμονα στρέψω τὸ νοῦν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους, πρὸς τοὺς ἀναδόχους καὶ ἡγοւμένους τῆς πίστεως καὶ τοὺς ὄπωσδήποτε εὐεργετήσαντάς με, εἴτε ζῶντας εἴτε κεκοιμημένους.

Καὶ πρῶτον ὑμεῖς γονεῖς μου πολυσέβαστοι καὶ ὀδελφὲ ἀγαπητὲ καὶ συγγενεῖς πάντες, μετὰ τῶν φίλων καὶ πνευματικῶν ὀδελφῶν, δεχθῆτε τὴν εὐγνωμοσύνην μου, δι' ὅσα ἐκοπιάσετε δι' ἐμέ. Σὺ δὲ μορφὴ ἀγία, παπα-Δημήτριε Βαστάκη, ὁ ἔξ ἀπαλῶν ὄνύχων διδάξας με τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ καταστήσας τοῦτον «λύχνον τοῖς ποσὶ μου καὶ φῶς ταῖς τρίθοις μου», μνημόσυνον ιερὸν δέξου τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύεται ἡ μακαρία Σου ψυχή, ἡ ἀπολλαγεῖσα τοῦ σώματος διὰ τοῦ διὰ πυρὸς μαρτυρικοῦ Σου Θανάτου, δι' οὐ ἐπεσφράγισας τότε ἐν καιροῖς δυσχημέροις τοῦ "Εθνους ὥμιν, τὴν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν Σου.

Ἀνάδοχε ἐκ τῆς κοιλυμβίθρας τῆς ιερᾶς, διδάσκαλοι καὶ Καθηγητοί, μάλιστα Σεῖς, οἱ σκαπανεῖς τῆς θείας Ἐπιστήμης, ἐν τῇ Τρόφῳ μου Θεολογικῇ τῆς Χάλκης Σχολῇ, οἵτινες ἐκαλλιεργήσατε ἐν ἐμοὶ «τοὺς καρπούς τοῦ πνεύματος», δεχθῆτε τὴν εὐγνώμονα ἀνάμνησίν μου. Ὄποιον ἀντίδωρον καὶ όποια ἀνταπόδοσις γλυκυτέρα διὰ Σᾶς, διδάσκαλοι σεβαστοί καὶ πεφιλημένοι, ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπητε τοὺς καρπούς τῶν κόπων ὥμιν ὡς ἐλαίσιν κατάκαρπον ἐν τῷ ὁμπελῶνι τοῦ Κυρίου;

Προκαθήμενε τοῦ Θρόνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἀγίας, Ὀρθοδόξου, Καθολικῆς Ἐκκλησίας οἰακοστρόφε φωτεινὲ, Παναγιώτατε Πατριάρχα Ἀθηναγόρα, δέχου εὐγνωμοσύνης ἔκφρασιν, δι' ὅσα

πατρικῶς ἐσκόρπισας ὑπὲρ ἐμοῦ «κατ' ιδίαν Πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν καὶ προσίρεσιν» καὶ πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ ὅταν «ἐν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» ἐστρεφόμην πρὸς Ὅμιν. Χαῖρε, εύφραίνου, ως στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά Σου, προσάγων ταῦτα τῷ Θεῷ, Ποιμενάρχα. Καὶ ἂν τὴν στιγμὴν ταύτην μακρὰν τοῦ Θρόνου Ὅμιν, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ δευτέρου Θρόνου τῆς Μιᾶς Ἀγίας ἥμιν Ἐκκλησίας, εύρισ αμαι, τὸν αὐτὸν σ' οπὸν διώκω καὶ τὸν Αὔτὸν Κύριον ὄμιλογῶ, καὶ διακονῶ, ἐνηχοῦντας ἔχων τοὺς πατρικούς Ὅμιν λόγους, οὓς ποτε ἐλαλήσατέ μοι: «ὑπομονὴ, ἐπιμονὴ καὶ σιωπὴ» καὶ τὴν ὅλην πεῖραν, ἦν ἀπεκόμισα ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μου διακονίᾳ ὑπὸ τὴν πατρικὴν ὄντως στοργὴν τοῦ Θρόνου Ὅμιν Οἰκουμενικοῦ, Πατριάρχα μαρτυρικὲ.

Καὶ τοῖς ἄλλοις πατράσι καὶ ὀδελφοῖς ὄφειλέτης εἰμί: Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Μαρωνίας κ. Τιμοθέῳ ὅστις τὸν ἐνθεον ἐμοὶ ἐθέρμανε Ζήλον. Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Αρχιεπίσκοπῳ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβῳ, ὅστις ὀδελφικήν ἔδωκέ μοι τὴν συμπαράστασιν εἰς τὰ πρώτα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μου διακονίας θήματα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μέχρι χθές ἀκόμη οὐκ ἐπαύσατο καὶ τὴν ιδικήν μου φροντίδα ἔχων. Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Αύστριας κ. Χρυσοστόμῳ, ὅστις παρέσχε μοι τόσην τὴν ἀγάπην πολλὴν τὴν ἀφορμήν καὶ τὴν διδασκαλίαν «δι' ὧν ἐμαθον ἀφ' ὧν ἐπαθον» ('Εθρ. ε' 8). Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Γερμανίας καὶ νῦν Σουηδίας κ. Πολυεύκτῳ, εἰς τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου πολλὰ χρεωστῶ, ώς καὶ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Καλαθρίας κ. Αίμιλιανῷ, τῷ συντελέσαντι νὰ προσφέρω τὴν ἐκ τῆς πολυετοῦ διακονίας μου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποκτηθείσαν πεῖραν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ τοῦτο εὐγνώμονα λόγον χρεωστῶ τῷ Μακαριώτατῳ Αρχιεπίσκοπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμῳ, δι' ὅσα ἀγαθά ἐποίησεν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μηνησοσύνου ἔκφρασιν ὄφειλὼ καὶ πρὸς τάς ψυχὰς τῶν ὀσειμήστων Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κυροῦ Ἀμβροσίου καὶ Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κυροῦ Χριστοφόρου, ώς καὶ τοῖς μακαριστοῖς διδασκάλοις καὶ ιατροῖς Ἰωάννη Καρυοφύλλῃ, Διονυσίᾳ Γαλανοῦ, Ἰωάννη Πριγκηφύλλῃ καὶ Χρήστῳ Μέρμηγκᾳ, ιδίᾳ τῇ ψυχῇ τοῦ πολυσεβάστου διδασκάλου Ἰωάννου Παναγιωτίδη, ἔτι δὲ καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀειμήστων Πρεσβευτῶν Πινδάρου Ἀνδρευλῇ, Θεμιστοκλέους Τσάτσου καὶ Ἀλέξη

Κύρου. Μάλιστα δὲ μνημονεύει ἡ ψυχὴ μου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ἐν μακαριστοῖς ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κυροῦ Ἀθηναγόρα, τοῦ στοργήν πατρικήν ἐπιδειξαντὸς μοι οὐ τὴν τυχοῦσαν, κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ καὶ Φρανκφούρτη διακονίαν μου, διδάξαντός με τὸ «έταπεινώθην καὶ σωσάε με» τοῦ Ψαλμῶδοῦ.

Πρὸς τοὺς ἀποδήμους ἀδελφούς στρέψω τὴν σκέψιν μου ταύτην τὴν στιγμὴν, οὓς διηκόνισα ἐπὶ δέκα καὶ τρία συναπτὰ ἔτη, ἐν Βιέννῃ τῆς Αύστριας τρία καὶ ἥμισυ καὶ ἐν Φρανκφούρτη ἐπὶ τοῦ Μάιν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐννέα καὶ ἥμισυ, σύτινες καὶ ὑπῆρξαν «ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ἐν Κυρίῳ» καὶ τόσον περιεχόμενον ἔδωκαν εἰς τὴν διακονίαν μου καὶ τὸν ἀγῶνα μου ἐδικαίωσαν «σύμψυχοι γενόμενοι τὸ ἐν φρονοῦντες».

Εὐχαριστῶ ὅλους ἑκείνους, οἵτινες ἐν τῇ Εένη καὶ φιλοξένῳ γῇ μετ' ἐμοῦ «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσαντο, τὴν πίστιν ἐτήρησαν, τὴν ὄρθοδοξίαν ἐτίμησαν καὶ τὴν πατριόσα ἐδόξασαν». Αὐτοῖς ἀπόκειται «ὅ τῆς δικαιοσύνης στέφανος» ἐμοὶ δὲ ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ «ἐν Κυρίῳ καύχησις». Καὶ δὲν εὐχαριστῶ μόνον τοὺς ὁμαίμονας καὶ τῆς πίστεως ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς φιλοξενήσαντας ἡμᾶς καὶ φιλοξενοῦντας ἔτι τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἀδελφούς, οἵτινες πολλὰ ἐκοπίασαν καὶ ἐμόχθησαν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀδιαλείπτως προσεύχομαι καὶ αὐτῶν μνημονεύω. «Ἐστι γάρ ἐν αὐτοῖς ἐλπὶς μετανοίας, ἵνα Θεοῦ τύχωσιν», ὡς λέγει ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος. «Μή σπουδάζοντες ἀντιμιμήσασθαι αὐτούς, Ἀδελφοί αὐτῶν εὑρεθῶμεν τῇ ἐπιεικείᾳ» μημηταὶ δὲ τοῦ Κυρίου σπουδάζωμεν εἶναι τὶς πλέον ἀδικηθείς, τὶς ἀποστερθείς, τὶς διωχθείς» (Ιγνατίου, Πρὸς Ἐφεσ. 10).

Καὶ πρὸς τὸν Καθεδρικὸν τοῦ κλεινοῦ ἀστεωτὸν τῶν Ἀθηνῶν Ναὸν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ χαριζώ τῆς σκέψεώς μου στροφὴν, οὕτινος διετέλεσα Προστάμενος δύο καὶ ἥμισυ ἔτη. Εὐχαριστῶ τὸν τε συμπρεσβύτερόν μου καὶ τοὺς εὐλαβεστάτους διακόνους, τοὺς τε ἐν αὐτῷ φάλλοντας καὶ κοπιῶντας. Ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, τῶν ὄποιών ὁ εἰλικρινής ζῆλος διά τὴν εὔπρεπειαν τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, ὁ σεβασμός, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ τιμὴ, ὡν ηύτυχησα νὰ ἀπολαύσω, ὑπῆρξαν δοσις πνευματική εἰς στιγμὰς δοκιμασίας.

Παράλειψις δὲ θὰ ἥτο ἀνεπίτρεπτος, ἀν καὶ ἑκείνοις, δὲν ἔστρεφον τὸν λόγον, τοῖς

συντελέσσασιν ὅπως τὸ ταχύτερον φθάσω εἰς τὸν τόπον τῆς νέας μου διακονίας, καὶ ἥθικήν ἀποδόσσαντές μοι, ἀνθ' ὧν ἔπαθον, τὴν ἰκανοποίησιν. Ἐνī ἐκάστῳ τὴν εὐχαριστίαν χρεωστῶ. «Τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, μηδὲν ὄφειλων εἰμὴ τὸ πάντας ἀγαπᾶν»· «τοῖς μὲν ὄπισω ἐπιλανθάνομενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος...».

Καὶ ἀφῆκα τελευταίαν νὰ μνημονεύσω, κατά τὴν συγκλονίζουσαν τὴν ψυχὴν μου στιγμὴν ταύτην, τὴν μορφὴν Ἐκείνην τὴν ἀγίαν καὶ ιεράν, τὴν πεφιλημένην καὶ πολυσέβαστόν μοι, τὸν ἐν μακαριστοῖς πνευματικόν μου Πάτέρα καὶ παιδαγώγὸν εἰς Χριστὸν, τὸν ἀείμνηστον Σχολάρχην τῆς κοινῆς Τροφοῦ Σχολῆς, Μητροπολίτην Ἰκονίου κυρὸν Ἰάκωβον.

Ἐκείνος ἔφερέ με χειραγωγῶν τὸ πρῶτον καὶ ἡγγίσα τὰ κράσπεδα τοῦ Θυαιστηρίου, ἀναδείξας με εἰς τὸν τοῦ διακόνου βαθμὸν. Καὶ ἐτίνος πάλιν, ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει μου, εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος προσήγαγέ με καὶ ιερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου κατέστησε με, «τὴν τῆς ιερατείας χάριν ἐνδύσας με» καὶ «τὴν παρακαταθήκην» μοι ἐνεπιστεύθη.

Πάρεσσο, ἀείμνηστε πνευματικέ μου Πάτερ, πάρεσσο κατὰ τὴν ὅλην μου τὴν πνευματικὴν ὑπαρξίαν κραδαίνουσαν στιγμὴν ταύτην, συλλειτουργῶν τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ, τῷ φιλῷ καὶ ὁμογαλάκτῳ Σοὶ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, ἵνα ίδης πληρουμένην τὴν τῆς ιερωσύνης χάριν ἐν ἐμοὶ καὶ εὗχου, ὅπως ἅξιον ἀναδείξῃ με τῆς ὑψηλῆς ταύτης κλήσεως ὁ Ἀρχιποίμην Χριστός.

Συγχώρησόν μοι εἰ που Σὲ ἐλύπησα. Καὶ μὴ στήσης μοι τὴν ὁμαρτίαν, ἃν ἀδυναμία σαρκὸς δὲν ἐθάδισα ἐπὶ τὰ ἵχνη σου.

Δεήθητι, ὅπου ὑστέρησα ἄχρι τοῦδε, νὰ ἀναπληρώσω εἰς τὸν ὑπόλοιπον τῆς διακονίας μου χρόνον. Καὶ εὕχου μὲν δυνηθῆναι με «θεοδρόμον» δειχθῆναι, δέχου δὲ μνημόσυνων εὐγνωμονούσης ψυχῆς, τὸν λόγον τοῦτον, ἀνθ' ὧν εὐεργέτησάς με καὶ Ζῶν καὶ κοιμώμενος. Διότι οὐδέποτε ἀπέλιπε με ἡ πατρικὴ Σου προστασία.

«Σὺ δὲ Κύριε, συγχώρησόν μοι τὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ βίου μου παντὸς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει καὶ ἐνθυμήσει μου παταίσματα. Οιδα γάρ, ὅτι οὐκ ἐποίησά σου κἀντι μίαν ὥραν θέλημα, οὐδὲ ἐν ἀγαθὸν, Κύριε. Πῶς δύναται χοῦς καὶ πηλὸς, ὁ καὶ μολύθδοις θαρύτερος, πετάσαι καὶ ἀνελθεῖν εἰς τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ, κακεῖθεν τί μαθεῖν ἀγαθὸν; ···

λάσθητι, ἐλέησον. Σοὶ γάρ προσέρχομαι αὐτο-κατάκριτος καὶ ἀναπολόγητος. Σοὶ τὸν αὐχένα κλίνω. Φρίττω τὸν ούρανὸν ρυπαροῖς θεά-σασθαι ὁφθαλμοῖς. "Ακουσον, Κύριε, καρδίας βοῶσης καὶ μὴ προσχῆς τοῖς φαύλοις μου ἔργοις". Ὁδήγησάν με ἐν τῇ τριβῳ τῶν ἐν-τολῶν σου ὅτι αὔτην ἥθελησα» (Ψαλμ. ριη') «Εἰσάκουσον, Κύριε, φωνῆς τοῦ δούλου σου θῶντος πρὸς Σέ. Ἐπίφανον τὸ φῶς σου. ,Απόστειλον τὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἰκμά-δα. Καὶ μὴ ἔσσης μὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀμαρτῆσαι εἰς σέ. Πρὸς σὲ κατέψυγν, ἵσσαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι».

»Ἐξομολογοῦμαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου. "Ημαρτον, ἡνόμησα, ἐπλημ-μέλησα, παρώδυνα, παρεπίκρανά Σε, τὸν ἐμὸν ἄγαθὸν Δεσπότην καὶ τροφέα καὶ κηδεμόνα. Καὶ πολλάκις μετανοεῖν ὑποσχόμενος, τοσαυ-τάκις τοῖς αὐτοῖς περιέπεσα. Δός μοι λόγον ἐν ὀνοματίᾳ τοῦ στόματός μου, ὃ διδούς εὐχῆν τῷ εὐχομένῳ, ἵνα καὶ δεηθῶ ἀξίως καὶ ικε-τεύσω συμφερόντως καὶ μὴ ἀποστραφῶ τετα-πεινωμένος καὶ κατησχυμένος, ἀλλὰ τυχὸν ὃν ἥλπισα.

»Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τὸ μέγα ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, διότι ἄγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἥ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρ-χουσι (Ψαλμ. ριζ'). Ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτω-λῷ. Συγχώρησόν μοι τῷ ἀχρείῳ καὶ ταπεινῷ. "Ἄνες μοι, ἵνα ἀναιψύξω. Ὡς ἄνθρωπος ἡ-μαρτον' ὡς Θεός συγχώρησον. Παρακαλῶ, πα-ρακλήθητί δυσωπῶ, δυσωπίθητι. Δός δὴ Κύ-ριε, καὶ χάριν συνέσεως τῇ ἐμῇ ἀναξιότητί τὸ μὴ συναρπάζεσθαι καὶ συναπάγεσθαι τοῖς ματαίοις τῷ ἀκενοδόξω συνταπεινοῦσθαι τοῖς ταπεινοῖς καὶ τοῖς πάοχουσι συμπαθεῖν καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι συγχωρεῖν. Οἶδα γάρ ὡς, εἰ μὴ ἀφήσω, οὐκ ἀφέθησομαι. Διὰ τοῦτο παρακα-λῶ συγχώρησον πάντα πᾶσι τοῖς ἀμαρτάνου-σιν εἰς ἐμέ, οὐ γάρ εἰσιν οὕτοι αἴτιοι, ἀλλ' ἐγὼ ὁ μὴ ποιῶν τὸ θέλημά σου. Τούς δὲ ἄγα-πῶντάς με ἀντάμειψα ταῖς πλουσίαις σου δω-ρεαῖς.

»Ταῦτα μου τῆς προσευχῆς τὰ ρήματα. Μή εμοί, Κύριε, μὴ ἐμοί, ἀλλ' ἡ τῷ ὄνόματί Σου δός δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ Σου» (Ψαλμ. ριγ').

Καὶ ίδού, Θειότατε καὶ Μακαριώτατε Πάπα

Τι μοθέον τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροσθλήτου Μητροπο-λίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κεντρώας Ἀφροικῆς, Ὑπερτί-μου καὶ Ἐξάρχου πάσης Ἰσημερίας, ἡμῶν δὲ Πατρός καὶ Συμπολί-του πολλὰ τὰ ἔτη.

καὶ Πατριάρχα, «δέξαι με προσερχόμενόν Σοι». «Συμβούλιον γάρ ἥγανες θεοπρεπέστα-τον καὶ εἰς χειροτονίαν χωρεῖς».

Τὴν Σὴν ἐπικαλοῦμαι προσευχὴν καὶ δέη-σιν καὶ τῆς Ἐκκλησίας συμπάσης. «Εἰ γάρ ἐνὸς καὶ δευτέρου προσευχὴ τοσαύτην ισχὺν ἔχει, πόσῳ μᾶλλον ἢ τε τοῦ Ἐπισκόπου καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας» ('Ιγνάτιος, Πρὸς Ἐ-φεσ. 5).

Δέξαι με καὶ ἀντιλαθοῦ μου. «Ἐπαρον Δέ-σποτα». «Ἐκτεινόν Σου τὴν σεπτήν δεξιὰν καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου θείς, κατὰ πρόσω-πον τοῦ Θυσιαστήριου ἐρριμμένον θλέπων με, ώς τῶν ἀχράντων ποδῶν τοῦ Κυρίου μου ἐ-φαπτόμενος, «μετάδος μοι, Δέσποτα», τὸ τῆς ιερωσύνης πλήρωμα, σπερ περ Σοι ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός διὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Μετάδος μοι, Θειότατε, Πάπα καὶ Πατρι-άρχα, τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρ-χικοῦ Πνεύματος. Ἐκεινὴν τὴν Χάριν, τὴν προφητείας θρύουσαν, τὴν τελειοῦσαν ιερεῖς, τὴν τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας πάντα συγ-κροτοῦσαν.

Σὺ δὲ Πνεῦμα Πανάγιον καὶ ζωαρχικόν, χειρὶ Σεπτῆ καὶ ἀγίᾳ τοῦ Πατριάρχου μου, Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοὶς παράσχου δια-λογισμοῖς'. Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δώρησαι! Πνεῦμα φόδου σου τοῖς ἐμοὶς ἐπισκίασον ἔργοις καὶ Πνεῦμα εύθὲς ἐγκοί-νισον ἐν τοῖς ἔγκατοις μου καὶ πνεύματι ἡγε-μονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον δλισθη-ρόν. Κυθέρνησόν μου τὴν Ζωὴν, Τριάς ὑπερ-ἀγαθε.

Τοῦτο τὸ πέρας τοῦ λόγου. «Τόπος μηδένα φυσιούτω» ('Ιγνατίου, Πρὸς Σμυρν. 7). Φό-θῳ κινούμενος πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου, ὄλλα καὶ θείῳ ἔρωτι πυρ-πολούμενος, τρόμῳ συνέχομαι καὶ συστέλλω τὰς πτέρυγας τῆς φυσῆς μου καὶ γόνυ κλίνω καὶ τῷ Σωτῆρι καὶ Λυτρωτῇ μου προσπίπτω σιγῇ. Καὶ σιωπῇ προσερχόμενός Σοι, Θειό-τατε Πάπα καὶ Πατριάρχα, Μάρτυρον τοῦ Ἀπο-στόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ διάδοχες, προσαρ-τερῷ τὴν τοῦ πνεύματος αὔραν, ἐκείνην τὴν τοῖς Ἀποστόλοις τὸ πάλαι γενομένην «πνοήν».

«Ω Κύριε, σῶσον δή-
ῶ Κύριε, εύόδωσον δή».
(Ψαλμ. ριζ').

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΗΡΩΟΝ

—Ο τρόπος μὲ τὸν ὅποῖον τιμᾶ ἔνας τόπος τοὺς ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΗΡΩΑΣ χαρακτηρίζει τὸν πολιτισμό του...
† π. K.

«ΑΛΑΤΚΗ ΒΙΒΑΙΟΘΗΚΗ»

Ο θρυλικὸς Σμήναρχος τοῦ ἔπους τοῦ 1940 συγχωριανός μας Ταξιάρχης Ἱ. Σύφας προσέφερε στὴ «Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη» τοῦ χωριού μας τὴν σειρὰ τῆς Παγκοσμίου «Ιστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ.

Θερμὰ τὸν εὐχαριστοῦμε.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΜΟΥ

Μὲ αἰτησίν τους ἐγράφησαν νέα μέλη τοῦ Συνδέσμου οἱ κ.κ. Ιωάννης Γ. Παπαστάθης καὶ Κωνσταντῖνος Ἱ. Ψιλόπουλος. Τοὺς καλωσορίζομεν μὲ ἀγάπην.

ΝΕΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γιὰ τὴ θέση τοῦ διδασκάλου στὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ χωριού μας διωρίστηκε καὶ ὑπηρετεῖ φιλοτίμως ὁ ἐκ Σπερχιάδος Φθιώτιδος κ. Παντελῆς Δρόσος.

Τοῦ εὐχόμεθα ἐπιτυχία στὸ ἔργον του.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Μὲ πολλὴν ἀγάπην ἡ παροῦσα στὴλη παρουσιάζει κατωτέρῳ τοὺς γένους ἐπιστήμονας συγχωριανούς μας, ποὺ ἔλαθον πανεπιστημιακὸν Δίπλωμα κατὰ τὸ διαρρεύσαν ἔξαμηνον ἀπὸ τῆς προηγουμένης μας ἑκδόσεως. Οἱ νέοι μας ἐπιστήμονες εἶναι: οἱ ἔντες:

Ο κ. Νικόλαος Ἱ. Ζαδὸς ἔλαθε πτυχίου Οἰκον. Τμήμ. Νομικῆς Σχολῆς Παγεπ. Ἀθηγῶν.

Ο κ. Γεώργιος Ἱ. Θεοχαρόπουλος (ἐγγ. Ἱ. Κατσιγιάννη) ἔλαθε παρομοίως πτυχί-

ού Οἰκον. Τμήμ. Νομικῆς Σχολῆς Παγεπ. Ἀθηγῶν.

Η δἰς Εὑφροσύνη Γ. Ζαχαροπούλου ἔλαθε πτυχίον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Παγεπ. Ἀθηγῶν.

Η δἰς Ἀγαστασίᾳ Ἀθ. Καγαρᾶ ἔλαθε πτυχίον Γαλλικῆς Φιλολογίας τοῦ Παγεπ. Θεσσαλονίκης.

Η δἰς Ἀγαστασίᾳ Κ. Σταθοπούλου ἔλαθε πτυχίον τῆς Ἀγγλικῆς Φιλολογίας τοῦ Παγεπ. Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Δημήτριος Ἱ. Λύρας (ἐγγ. Π. Πατέα) ἔλαθε πτυχίον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Παγεπ. Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Κωνσταντῖνος Σπ. Κατσούδας ἔλαθε πτυχίον τῆς Ἀν. Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς.

Ο κ. Νικόλαος Κ. Ἀραπογιάγγης ἔλαθε πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Παγεπ. Τακτέγδης Ρωσίας, καθὼς καὶ τοῦ Ἰατρικοῦ Ἰγειτούρου Μόσχας, ὃπου εἰδικεύθη ὡς χειρούργος οὐρολόγος.

Ο κ. Νικόλαος Γ. Μαγτζούτας ἔλαθε πτυχίον Ὑπομηχανικοῦ - Ἡλεκτρολόγου τοῦ Μητροῦ Πολυτεχνείου Ἀθηγῶν.

Ο κ. Δημήτριος Ἀθ. Πατέας ἔλαθε πτυχίον Χρυσοχοΐας καὶ Ὡρολογοποιείας Σχολῶν ΚΑΤΕ.

Η «Φωνὴ...» μας καὶ ὅλοι οἱ μεγαλοχωρίται θερμότατα συγχαίρουν τοὺς νέους μας ἐπιστήμονας, τοὺς τιμοῦν καὶ εὐχούνται: νὰ ἔχουν λαμπρὰ σταδιοδομίαν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

«Ἄλλεν ἀριστεύειν...»

Στὸ γένους Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1976 - 1977 εἰσήχθησαν γέοι Φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ εἰς Ἀγώνατες Σχολές οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας:

Νικόλαος Σπ. Βογόρτας στὸν Οἰκον. Κύ-

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

ΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Στὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἐπραγματοποιήθησαν μὲν μεγάλην ἐπιτύχιαν τὰ δύο προαγγελθέντα Συνέδρια τῶν Ἀποδήμων συμπατριωτῶν μας εἰς Καρπενῆσιν καὶ εἰς Ἀθήνας, ύπό τὴν προστασίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνστ. Τσάτσου.

Τὸ πρῶτον, τὸ 32ον τῆς Ἐνώσεως Εὐρυτάνων Ἀμερικῆς «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ», ἔγινε στὸ Καρπενῆσι καὶ εἰς Ἀθήνας διὰ πρώτην φοράν. Πιστεύομεν, ὅτι τὸ ἴδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ Συνεδρίου τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀνταλλαγὴ τῆς χαρᾶς τῶν Συνέδρων μὲ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ μιὰ νέα Εὐρυτανία τῶν ἐναπομεινάντων φυλάκων τῶν χωριῶν μας. Εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ ἀνάχειρας περιοδικοῦ μας σημειώνωμεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Συνεδρίου στὸ Μεγάλο Χωριό.

Τὸ δεύτερον, ἐπίσης, Συνέδριον, τὸ 31ον τῆς Ο.Σ.Ε.Α.Κ. ἔγινε εἰς Ἀθήνας

σύγχρονα μὲ τὸ πλούσιο πρόγραμμά του. Τὸ νεοεκλεγέν Προεδρεῖον του ἀποτελεῖται ἀπό τοὺς ἔξης ἐκλεκτοὺς Ρουμελιώτας: Πρόεδρος, Τάσος Τσαγγανός, Ἀντιπρόεδροι: Γ. Ἀποστολόπουλος καὶ Ἡλ. Μαρίνης, Ταμίας Χρ. Τσάπας, Γ. Γραμματεὺς Ἱ. Ἀλαφογιάννης, Νομικός Σύμβουλος Ἀν. Κιούτα, Νομικός Σύμβουλος Γυναικείων τμημάτων κ. Μαγκλάρα, Κυθερνήται: Ν. Υόρκης Κ. Μαγκλάρας, Ν. Υεράσης καὶ Ν. Ἡγ. λαντ Χ. Ἀλαφογιάννης, Σάουθ Νηστεν Στέιτς Θ. Καβαλάρης, Οχάιο Σ. Τριανταφύλλου, Μιτσιγκαν Ἀ. Κολοθός, Ἰλινόϊς κ. Σταθᾶς καὶ κ. Παπαίωάννου, Τορόντο καὶ Καναδᾶ Ε. Τσάτσου.

★

Ἡ «Φωνὴ...» μας εὔχεται ὀλοψύχως στούς ὁγαπητούς συμπατριῶτας μας Ἀποδήμους ύγειαν, εὐτυχίαν, ἐπαγγελματικήν καὶ πατριωτικήν πρόοδον.

αλογίας τοῦ Παγεπιστ. Ἀθηγῶν.

Ἀθηγᾶ Δ. Ντάλλα (ἐγγ. Ἀγ. Μουτογιάννη) στὴν Ἀγγλικὴ Φιλολογία τοῦ Παγεπιστ. Ἀθηγῶν.

Ἀθηγάσιος Ἰ. Σκοτίδας στὸ Τμῆμα Ἑλεκτρ. - Μηχανολόγων τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηγῶν.

Ἀγλαΐα Σπ. Βογόρτα στὴν Ράλλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πειραιῶς.

Δημήτριος Εὐθ. Ψημάδης στὴν Ἀγ. Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς.

Ἀγαστάσιος Δ. Χατζόπουλος στὴν Φυσικομαθή τὴν Σχολὴν τοῦ Παγεπιστ. Πατρῶν.

Ἐνάγγελος Ἰ. Μαλικούρτης (ἐγγ. Μιχ. Βογόρτα) στὴν Φυσικομαθή τὴν Σχολὴν τοῦ Παγεπιστ. Πατρῶν.

Ἀγδρέας Κ. Τουλούπας στὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ ΜΟΝ PELIE Παρισίων.

Ἰωάννης Χαρ. Παπαδόπουλος (ἐγγ. Ἰ. καὶ Τσίας Παπαχαραλάμπους) στὴν Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Παγεπιστ. Σινιγάδαι Όχειο Η.Π.Α.

Βαρδάρα Γ. Ρώτσικα στὴν Σχολὴν Γε-

ωλογίας τοῦ Παγεπιστ. Νεαπόλεως Ἰταλίας.

Ἐλένη Γ. Γαδρίλη στὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Σιάρλωτ, Βορ. Καραλίνας Η.Π.Α.

Δημήτριος Χαρ. Παΐδας στὴν Σχολὴν Χρυσοχοΐας ΚΑΤΕ Ἀθηγῶν.

Ἡ «Φωνὴ...» μας θερμότατα συγχαίρει καὶ τιμᾷ τοὺς γένους μας φοιτητὰς καὶ φοιτηρίας διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς εἰσαγωγικάς των ἔξιτάσεις καὶ τοὺς εὔχεται καλάς σπουδάς.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1977 ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Μὲ πολλὴν χαρὰν ἀγαγγέλομεν στὰ ἔξιτάκια Μέλη τοῦ Συνδέσμου μας, στοὺς ἀπανταχοῦ ὀδελφούς μας Μεγαλοχωρίτας καὶ στοὺς ἀγαπητούς μας Φίλους τὴν κυκλοφορίαν Η ΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΙΧΟΥ διὰ τὸν καινούργιο χρόνο 1977 τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἡ τιμὴ του καθωρίσθηκε στὸ ἐλάχιστο ποσό τῶν 50 δραχμῶν καὶ παρακαλοῦμεν νὺν ὑποστηριχθῆ ἀπὸ ὅλους μας ἡ ἀγορά του.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ο Σύνδεσμός μας, μὲ τὸ παρὸν σημείωμα θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς καθοικοδίποτε τρόπον βοηθοῦντας καὶ ἐνισχύοντας τοὺς σκοπούς μας. Ἡ εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ περιοδικοῦ μας ἀναγραφὴ τῶν δονομάτων τῶν συνδρομητῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεώτερες εἰσφορὲς ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου» καὶ εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπουν.

Μὲ τὸ παρόν, δῆμας, μικρὸν σημείωμά μας ἐπαθυμοῦμεν νὰ σημειώσωμεν καὶ νὰ ὑπογραμμίσωμεν μιετ' εὐγνωμοσύνης:

α) "Ολους τοὺς φιλομεγαλοχωρίτας, ποὺ ἐνισχύουν τοὺς σκοπούς μας.

β) Τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ποὺ ἐπικορηγεῖ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος περιοδικοῦ μας, ὡς καὶ κάθε ἄλλην ἐκδήλωσίν μας.

γ) Τοὺς συγχωριανούς μας ἀδελφοὺς Γεράσιμον καὶ Ἰωάννην Λαζίου, ποὺ εὐγενῶς προσφέρουν τὰ κλισὲ ἐκάστης ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας.

δ) Τὸ συγχωριανόν μας κ. Δημήτριον Ἰ. Καρυοφύλλην διὰ τὶς διάφορες ἐκτυπώσεις, ποὺ προσφέρει δωρεάν στὸ Σύνδεσμό μας, καὶ

ε) Τὸν συγχωριανόν μας κ. Ἰωάννην Χρ. Ντζαμάραν διὰ τὴν γενναιόδωσον ἐπικορήγησιν ποὺ κάμνει στὸν Σύνδεσμον, τόσον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, ὃσον καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς κατὰ μῆνα καταθολῆς τοῦ ἐνοικίου τοῦ Γραφείου τοῦ Συνδέσμου μετὰ τῶν λοιπῶν ἔξδων ΔΕΗ καὶ Κοινοχρήστων.

"Ολους τοὺς ἀνωτέρω εὐγενεῖς Δωρητάς μας, καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους, τοὺς ΑΦΑΝΕΙΣ συνδρομητάς καὶ συνεργάτας ποὺ προσέφεραν καὶ προσφέρουν πὴν πλούσια ἀγάπη τους διὰ τοὺς διαφόρους σκοπούς τοῦ Συνδέσμου μας τοὺς εὐχαριστοῦμεν θεριά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ἱστορικὸν χρονικὸν τοῦ Συνδέσμου μας

Τοῦ πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Οἱ ἱστορικὸι συμπατριώταις μας κ. Πάνος Ι. Βασιλείου, ἐκλεκτὸς συνεργάτης τοῦ ἀνὰ κείμενος περιοδικοῦ, πολλὲς φορές ἐπήνεσε τὴν πρόοδον καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου μας. Ο κ. Βασιλείου δοσκαῖς δύλει, συζητεῖ καὶ γράφει στὰ πολὺτιμα ἱστορικά του ἔργα εἰδήσεις περὶ τοῦ Χωριοῦ καὶ τοῦ Συνδέσμου μας ἐκφράζεται μὲ πολὺ θαυμασμόν. Ἐπισημαίνεται πολλὲς φορές παρουσίας καὶ στὰ περιοδικά «ΣΤΕΡΕΟΕΛΛΑΔΙΚΗ ΕΣΤΙΑ» καὶ «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» μὲ εὐμενῆς κρίσεις τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ κείμενος περιοδικοῦ καὶ τὸ παρουσιάζοντον εἰς αὐτὸν ἔργον τοῦ Συνδέσμου. Ἡ καρδά του καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Σύνδεσμον διαφανεῖται στὸ συγχαρητήριο γράμμα του, ποὺ μᾶς ἔστειλε μὲ τὴν εὐχαριστίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 100 γνωστῶν χρόνων τοῦ Συνδέσμου. Σ' αὐτῷ, μετεξῆ ἄλλων τονίζει: «... Ἡ ἀντίτισις τοῦ δέοντος φόρου τιμῆς εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι είχον τὴν πρωτοβουλίαν, εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀφίερθοσαν χρόνον, ἵδρατα καὶ πολλάκις δαπάνας ὅχι μικράς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀγαθῶν προγάνων συντόνων τοῦ ὡς εἴρηται Σωματείου, πρέπει ν' ἀποτελεῖ βασικὸν καθῆκον γιὰ δόσους ζήσιν σήκερα, καὶ γιὰ τὸν ἐπιγνωμόνευσ. Ἐποι, ὁ πανηγυρικὸς σημερινὸς ἑορτασμὸς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Συνδέσμου Σας τιμᾶ ὅχι μόνον τοὺς μεχρι τοῦδε δημιουργοὺς καὶ συνεχιστὰς τῆς δράσεως τοῦ Σωματείου σας «Ἡ Ἀγία Παρασκευή», ἄλλα καὶ τὸ σημερινὸν Διοικ. Συμβούλιον εἰς τὸ διποίον ἔλαχεν ὁ εὐγενεῖς αἰλῆρος νὰ ἀπόδωῃ τὰς δεοντὰς τιμᾶς εἰς τὸν ἴδιοτάς καὶ γενικά στὸν προηγιθέντας, ποὺ καθ' οἰονδήποτε τρόπον συνέβαλον γιὰ τὴν διλογίηρωση τῶν συκοπῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι γνωστὴ εἰς δόλους μας ἡ παλύπλευρος καὶ λίγαν ἐπιτυχῆς δρᾶσις τοῦ Σωματείου «Ἡ Ἀγία Παρασκευή», ἀστέ σὲ μένα νὰ μὴ ἀπομένῃ ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια μου τόσον εἰς τὸ σημερινὸν Διοικ. Συμβούλιον, δόσον καὶ εἰς δόλα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου καὶ γενικά σὲ δόλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας, ποὺ στορχικά ἀγκάλισαν τὶς κοινωφελεῖς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου σας... Καὶ τὶ δὲν ἔφτειαξεν ὁ Σύνδεσμός σας. Σχολεῖα, Ἐκκλησίες, δρόμους, ξενοδοχεῖα, ὑδραγωγεῖα, γεφύρια καὶ τόσα ἄλλα ποι., μαζὶ μὲ τὸ ἔξαιρετο περιοδικό σας «Ἡ Φωνὴ τοῦ Λεγάλου Χωριοῦ», πάντα ὑπῆρξε πρωτότορος καὶ ἐπάξια ἐπιμήθη μὲ Βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος. Ο φίλος καὶ ἀγωνητὸς κ. Βασιλείου τελειώνει τὸ γράμμα του μὲ τὰ ἔξι: «Μὲ τὴν ἐγκάρδια εὐχὴν μου, ὅπως τὸ σημερινὸν Συμβούλιο συνεχίσῃ τὸ κατὰ πάντα ἀξιοεκτίμητο

ἔργο τῶν προηγούμενων, παρακαλῶ... νὰ μὲ θυεωθῇται πάντοτε ὡς πιστὸν φίλον σας ἔτοιμον νὰ συμβάλῃ μὲ τὶς μικρές του δυνάμεις στὴν περιτέρῳ πρόοδον καὶ τὴν ἐπιτυχῆ δράση τοῦ ἔξιαρέτου Συνδέσμου σας».

Ο λογοτέχνης συμπατριώτης μας πρ. Νομάρχης καὶ Πρόεδρος τῆς ΑΣΔΤ κ. Δημοσθένης Γούλας μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει τὰ ἔξι: «Τὰ ἐκπατόχορνα ἐνὸς συνδέσμου εἶναι ἔνα κατόρθωμα καὶ μιά νάκη ἐναντίον τοῦ χρόνου. Καὶ τὶ δὲν παρέσυρε στὸ διάβα του αὐτὸς ὁ «τανδυματώρως! Κράτη δόλοκληρα, αὐτεκρατισθεῖς, τεργάστεις δργανωσίες, κόμματα, θεωροῦσι τὸν δὲν ἐπιδέχονται κοιτική. Κι' διαυγεῖ νά... Ο Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωρίτων μένει: ἀπὸ τὸ 1870, δρᾶ εὐεργετικά γιὰ τὸ χωριό καὶ τὸν χωριανόν, πνεύται, ἀκούγεται, γιορτάζει. Φέτος (1976) θέλει ἡ γιορτή του νάναι εὐδότερη. Καὶ μὲ τὸ δίκιο του. Εκατὸ χρόνια εἶναι αὐτά. Χρόνια πολύκαμαντα... Στὴν Κωνσταντινούπολιν ἀρχικά, στὴν Ἀμερικὴν ἀργότερα Μεγαλοχωρίτες δημιουργηταν δόνιματα καὶ περιουσίες, πρόσβαλαν τὸν τόπον τους, τὸν βοήθησαν. Πόσα ἔργα εύποιας δὲν ἔχουν κάμει οἱ μετανάστες. Κι' οἱ λογίς ταξιδιώτεροι στὴν ἔσωτερη. Η ποταμιὰ τοῦ Καρπενησίου μὲ κορυφαῖο τὸ Μεγάλο Χωριό δέχεται τὰ τελευταῖα χρόνια κόμματα τοιχοιστῶν. «Ενας ἀκόμα δρόμος ἀναπτυζεταις τῶν φυσικῶν του καλλονῶν ἀνοίγεται. Σηματίστει μὲ τὸ ἀνοιγμα τοῦ δρόμου πρὸς τὸν Προύσο. Σηματίστει μὲ τὶς νέες προστιθείες τοῦ Συνδέσμου ποὺ ἀποβιλέπονται στὸ ἀνέβασμα τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπαπέδου τῆς μικρῆς τους πατρίδος. Θὰ τὸ πετύχουν. Γιατὶ εἶναι καλὸι καὶ δραστηριοί. Καὶ γιατὶ τὸν δῆμον τὰ ἐκατὸ προηγούμενα φροτεινὰ χρόνια τοῦ αἰώνοβίου Συνδέσμου τους».

Ἐπίσημος ὁ διδύμουλος καὶ γραφυρός συγχαρεῖς συμπατριώτης μας κ. Ιοάννης Αθ. Βοάγιας μεταξὺ τῶν ἄλλων μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῆς ἑορτῆς τῆς 100ετίας τοῦ Συνδέσμου, γράφει τὰ ἔξι: «... Πλακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ πλέον θερμά, εἰλικρινῆ ἐγκάρδια συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἀξιοθαύμαστη δράση τοῦ Συνδέσμου καὶ τὶς εὐχές μου γιὰ συνεχίστε τὸ ἀληθινὰ ἀξιοξῆτα καὶ ὑπέροχο ἔργο σας γιὰ νὰ γιορτασθῇ κάποτε, καὶ ἡ καλιεπηρίδα. Τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Συνδέσμου σας, η δραστηριότης τῶν μελῶν του, η συμπαράστασις τῶν φίλων τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ, ἡς ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μάθησιν».

† π. Κ.Δ.Β.

(Συνεχίζεται)

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

ΜΗΤΡΩΟΝ·ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Κατερίνης θυμέλων τῷ Νέῳ ΔΝΖ'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

1870 Σταθόπουλος Εὐστάθιος τοῦ Δημητρίου, (άπογονος τοῦ 'Οσιού μάρτυρος 'Αγίου Γεωργίου, γεωργὸς καὶ κατόπιν Μοναχὸς τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου «Κουμασίων».

Χασιαλῆς Φίλιππος τοῦ 'Αθανασίου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν' ὅπου καὶ ἀπεβίωσε, καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

1871 Νικολόπουλος Γεώργιος τοῦ Κων) νου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, μεγάλος ἐπιχειρηματίας καὶ κατόπιν εἰσοδημασίας καὶ προύχων τοῦ χωριοῦ, μέλος τοῦ Συνδέσμου καὶ κτίτωρ (μετὰ τῆς συνύγον του Μαφίας) τοῦ ἐπανεγερθέντος Παρεπαλησίου 'Αγίου Γεωργίου τοῦ χωριοῦ).

Παλιούρας 'Ιωάννης τοῦ Βασιλείου, (ἢ Τσάκαλος, γεωργοκτηνοτρόφος, ἐπιχειρηματίας ἀσθετοκαμίνων).

Πριτσόλας Νικόλαος τοῦ Ζαχαρίου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν καὶ κατόπιν γεωργὸς καὶ ἔργατης τοῦ χωριοῦ).

Σαρδῆς 'Εμμανουὴλ τοῦ Δημητρίου, (γεωργός, μυλωθρὸς καὶ εἰδικὸς ἔργατης διὰ τοὺς ἐκδραζισμοὺς).

Τέμενος Σπυρίδων τοῦ Νικολάου, (ἢ Κολίτσας, μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν κατόπιν εἰς 'Αθήνας καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Τέμενος 'Ανδρέας τοῦ 'Ιωάννου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, ὅπου καὶ ἀπεβίωσε, καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

1872 'Αρατογάννης Νικόλαος τοῦ Χαραλάμπους, (ἢ Σιλάχας, πλανόδιος λαναροποιὸς καὶ γεωργὸς τοῦ χωριοῦ).

Βονόρτας Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, (ἢ Γαλάνης, μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, γεωργὸς τοῦ χωριοῦ καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Γιαταγάννας Σπυρίδων τοῦ 'Ιωάννου, (ἢ Κιτσίνης, μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, γεωργοκτηματίας τοῦ χωριοῦ καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Γιαννάκος Γεώργιος τοῦ 'Ιωάννου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, ἔμπορος τοῦ χωριοῦ, συνταξ. ΤΕΒΕ καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Κοτρώνης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου, (μετανάστης κυρίως ἐσωτερικοῦ εἰς Λαμίαν).

Λαδόπουλος 'Ανδρέας τοῦ Νικολάου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, ἀπὸ τοῦ 1921 πάτοικος τοῦ χωριοῦ, γεωργός, 'Επικλής καὶ Κοινοτικὸς Σύμβουλος καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Παΐδας Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, ἀπὸ τοῦ 1921 πάτοικος τοῦ χωριοῦ, γεωργός, 'Επικλής καὶ Κοινοτικὸς Σύμβουλος καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Σταθόπουλος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου, (παντοπάλης - συνταξιοῦχος ΤΕΒΕ).

Σιταρᾶς Κωνσταντίνος τοῦ 'Ιωάννου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, γεωργοκτηματίας καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Σκοτίδας 'Ιωάννης τοῦ Κωνστ.) νου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, καὶ 'Αθήνας).

1873 Κωνσταντόπουλος Δημήτριος τοῦ 'Αθανασίου, (ἢ Μπόνης, μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν καὶ 'Αμερικήν, γεωργοκτηματίας καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Λάϊος 'Αριστείδης τοῦ Σπυρίδωνος, (μετανάστης εἰς Γερμανίαν ὅπου ειδικεύθη ὡς φιτοτρόφος. 'Ταῦρης πρωτοπόρος τοῦ κλάδου τούτου διαπρέψας εἰς 'Αθήνας, καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Πατακωνσταντίνου Θωμᾶς τοῦ Χαραλάμπους, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν, γεωργοκτηματίας καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Παπαϊωάννου Κωνσταντίνος τοῦ 'Ηλία, Σιαμανῆς Βασίλειος ποῦ Κωνστ.) νου, (μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν καὶ 'Αμερικὴν καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου).

1874 'Αναγνωστόπουλος 'Αλέξανδρος τοῦ Κωνστ.) νου, (γνωστὸς ὡς Φλωραλέξης, μετανάστης εἰς Κωνστ.) πολιν καὶ 'Αμε-

ρικήν, γεωργοκτηματίας και μέλος του Συνδέσμου).

Βονόρτας 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου, (ἢ Γαλάνης, μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, όπου και ἀπεβίωσε και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Γιαννακόπουλος Δημήτριος τοῦ Σπυρίδωνος, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν και 'Αλεξάνδρειαν, όπου ἐνψυφένθη και ἀπεβίωσε, και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Δερματᾶς Σπυρίδων τοῦ Κωνστ) νου, (ἢ Χοφός, γεωργός τοῦ χωριοῦ, όπου ἀπεβίωσεν εἰς νεαράν (ῆλικάν).

Καρόντης 'Ιωάννης τοῦ Ζαχαρίου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, 'Ταύλληλος τοῦ ἑκεὶ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, όπου και ἀπεβίωσε και μέλος τοῦ Συνδέσμου). Λαδᾶς Δημήτριος τοῦ Χαραλάμπους, (ἢ Λαδόπουλος ἢ Κτσός, μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, γεωργοκτηματίας στὸ χωριό και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Λάπτας Σπυρίδων τοῦ Κωνστ) νου, (γεωργός και ἐργάτης στὸ χωριό).

Λιάπης Μάρκος τοῦ Κωνστ) νου, (μετανάστης εἰς 'Αμερικήν, γεωργοκτηματίας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Τουλούπης 'Ιωάννης τοῦ Ζαχαρίου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, 'Αμερικήν, ἔμπορος στὸ χωριό και εἰς 'Αθήνας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Χασιούπουλος Βενθύμιος τοῦ 'Αθανασίου, (ἢ Καντζιάς, γεωργός και μυλωθρός τοῦ χωριοῦ).

Χαθελές Σεραφείμ τοῦ Κωνστ) νου, (χωροφύλαξ).

1875 'Αγαννωστόπουλος Δημήτριος τοῦ Παντολέωντος, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, γεωργοκτηματίας στὸ χωριό και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

'Αραπογιάννης Νικόλαος τοῦ Κωνστ) νου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, ἐπαγγελματίας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

'Αραπογιάννης Κωνσταντίνος τοῦ Χαραλάμπους, (πλανώδιος λαναροποιός, μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, όπου και ἀπεβίωσε).

Γιαννακόπουλος 'Αθανάσιος τοῦ Γεωργίου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, γεωργοκτηματίας στὸ χωριό και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Κατῆς Κωνσταντίνος τοῦ 'Ιωάννου, (γεωργοκτηνοτρόφος, κοινοτικὸς βοσκός).

Ματζούτας 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου, (ξυλουργός).

Μπακούλας 'Αθανάσιος τοῦ 'Ιωάννου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν και εἰς 'Αμερικήν).

Μωρίκης Νικόλαος τοῦ Βασιλείου, (οινοπάλης, ἐγκατεστάθη μονίμως εἰς Λαμίαν οἰκογενειακῶς, όπου και ἀπεβίωσε) Σταθόπουλος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου, (ἀτόγονος τῆς οἰκογενείας τοῦ 'Οσιομάρτυρος 'Αγίου Γερασίμου) 'Απεβίωσε νέος).

Σταυράκης Εὐθύμιος τοῦ Νικολάου, (γεωργοκτηματίας).

Σιτιρᾶς 'Ανδρέας τοῦ Δημητρίου, 'Εθνομάρτυρες, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, Κάλορον — 'Αλεξάνδρειαν Αἰγαίου ποταμού, γλωσσομάθης, ἐπαγγελματίας, κτηματίας στὸ χωριό και μέλος τοῦ Συνδέσμου. Τὴν 24-12-1942 ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν ιταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, μετ' ὅλων δώδεκα προκρίτων διμοχωρίων του εἰς ἀντίτοινα δράσεως ἀνταρτῶν, (Μάχη Μικροῦ Χωρίου 18-12-1942)' ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθη ὑπὸ τῶν ιταλῶν στρατιωτῶν ἀπανθράπωας.

Σκοτίδας 'Αθανάσιος τοῦ Κωνστ) νου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, ἀπὸ τὸ 1920 γεωργός — ἀγωγεὺς και ταχυδρόμος Μεγάλου Χωρίου — Καρπενησίου και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Τέμενος Σεραφείμ τοῦ 'Ιωάννου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, γεωργοκτηματίας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Χάνσκος Δημήτριος τοῦ 'Ιωάννου, (ἢ Τσιάμης, γεωργοκτηνοτρόφος).

1876 Βονόρτας Φίλιππος τοῦ Γεωργίου, (ἢ Γαλάνης, 'Ανάπτειρος Βαλκαν. Πολέμων, μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν, γεωργοκτηματίας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Καναρᾶς Δημήτριος τοῦ 'Αθανασίου, (ἢ Κολοβός, μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν και 'Αμερικήν, όπου ἀπεβίωσε, και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

Καρόντης Σταῦρος τοῦ Χρήστου, (μετανάστης εἰς Κωνστ) πολιν και 'Αμερικήν, γεωργοκτηματίας και μέλος τοῦ Συνδέσμου).

† π. Κ. Δ. Β.

Σημείωσις: Αἱ ἐντὸς τῶν παρενθέσεων ἐπαγγελματικαὶ ἴδιότητες τῶν ἀνωτέρω προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ γράφοντος, τὰς ὁποίας εἴχε κατόπιν σχετικῆς ἐρεύνης μετὰ τοῦ κ. Χρήστου 'Ι. Κοντομέρου.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Συνδέσμου «ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» ἐν Καρπενήσιᾳ, «Εύγένιος ὁ Αἰτωλὸς καὶ τὸ Φερώνυμον Ἐλληνομουσεῖον - Πνευματικὸν Κέντρον Καρπενησίου», ὑπὸ Παναγιώτου Κων. Βλάχου, Ἀθῆναι 1976, σσ. 1 - 300.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ λ. ἔτους ὁ εἰς Καρπενήσιον δρῶν εὔεργετικῶν Σύνδεσμος «ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» ἔξεδνακε τὸ ὑπὸ τοῦ δραστηρίου Προέδρου αὐτοῦ κ. Παν. Βλάχου, Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ λαμπροῦ συμπατριώτου, ἔξαίρετον ἔργον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον: «Εύγένιος ὁ Αἰτωλὸς καὶ τὸ Φερώνυμον Ἐλληνομουσεῖον - Πνευματικὸν Κέντρον Καρπενησίου». Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι διηρημένον εἰς δύο μέρη καὶ συμπληρώνεται μὲν κατατοπιστικὸν τοῦ Συνδέσμου «Ἐπίμετρον».

Εἰς τὸ α' μέρος, (σσ. 13-86), ὁ δόκιμος συγγραφεὺς παρουσιάζει εἰς τρία κεφάλαια: (Προπαρασκευὴ Σύντονος — Ἐργάτης Δόκιμος — Καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτὸς), ἐκτενῆ διογραφίαν τοῦ Εὔγενίου Αἰτωλοῦ, ἀγίου Κληρικοῦ καὶ σοφοῦ Διδασκάλου τοῦ Γένους, τὴν ὑ' αὐτοῦ ἴδρυσιν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν Γραμμάτων εἰς Εύρυτανίαν, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας, (μέσα 17ου αἰῶνος), μὲν πανελλήνιον καρποφορίαν καὶ ἀκτινοβολίαν, καὶ τὰ περὶ τοῦ τέλους τοῦ θίου του. Τὸ τρίτον κεφάλαιον ὁ εὐσεβὴς σ. τὸ κατακλείει μὲν ψυχικὴν ἔξαρσιν καὶ μὲν εὐλαβῆ πρὸς τὸν ἄγιον «Ἄνδρα αἰσθήματα ὑπὸ τὴν δόκιμον ἐπιγραφὴν «Στέφος ἄφθαρτον», (σσ. 78-82). Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, — ἀξιον ιδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης ὑπὸ τῆς Τοπικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας—, ὑπογραμμίζονται ὑπὸ τοῦ σ. ἀξιοπρόσεκτοι θέσεις διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Εὔγενίου καὶ τὴν ἀμοιθῆν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἅγιας ἡμῶν Ἐκκλησίας ὡς Ὁσίου Αὔτης. Ό σ. «ὑπὸ Ζήλου οὐρανούμενος καὶ ἐσωψύχου χρέους ὧθιούμενος...» εἰς τὰ παρατιθέμενα κατωτέρω ἀποσπάσματά του παρουσιάζει καὶ τὸ ἔργον τοῦ Εὔγενίου καὶ τὸ ἐσώψυχόν του χρέος πρὸς αὐτὸν μὲν τὰς ἑξῆς σκέψεις, ποὺ δικαιολογοῦν τὰ ὑποστηριζόμενά του: «... Δὲν ἡξιώθη θεβαίως ὁ Εύγένιος τῆς μεγίστης τιμῆς νὰ προσφέρῃ ἑαυτὸν «ἱερεῖον» ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς θεοσόδου Αὔτοῦ Πίστεως· διὰ θανάτου μαρτυρικοῦ, ὡς σειρὰ ὅλη Νεομαρ-

τύρων κατὰ τοὺς στυγνοὺς τῆς δουλείας χρόνους, ἐν οἷς καὶ ὁ συνεπώνυμος αὐτοῦ Κοσμᾶς ὁ Ἰασπόστολος. «Ἀν ὅμως ἐκεῖνοι ἀπέθανον διὰ τὴν πίστην, οὗτος ἔζησεν ὅσιως δι' αὐτῆν, ἐθίωσε κατ' ἀρετὴν ἐν ἀσκήσει καὶ πίστει ὥρθη καὶ ἡγωνίσθη κακουχόμενος καὶ πλανώμενος ἐν ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς», (Ἑβρ. 1a', 38), ἵνα καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῶν ἀπηνῶν διωγμῶν καὶ ἀφαντάστων τῶν προγόνων ἡμῶν στερήσεων μαρτυρῆται Χριστὸς Ἐσταυρώμενος (σ. 79). Καὶ κατωτέρω ὁ κ. Βλάχος διὰ τῆς παρούσης λαμπρᾶς μελέτης του καταλήγει μὲ τὴν ἑξῆς εὐλαβῆ πρότασίν του: «Οθεν οὕτοι, συνειδήσει ἀγαθῆ ἐνεργοῦντες, ὑπὸ Ζήλου οὐρανούμενοι καὶ ἐσωψύχου χρέους ὧθιούμενοι, διαδηλοῦν καὶ ἐντεῦθεν τὴν διάχυτον ταύτην πίστιν καὶ τὴν μαρτυρίαν των ἐπάγονται παρὰ τῇ Σεπτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας κυριψῆ, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ....., τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, συνευδοκούμησης, ὅπως ὁ ἐπὶ Ζήλῳ ἐνθέων, πίστει ὥρθη, ἀγῶνι στερρῷ εἰς χαλεπούς διὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν χρόνους καὶ πάσῃ κατὰ Χριστὸν ἀρετὴν διαπρέψως Εύγένιος καταριθμηθῆ εἰς τὴν χορείαν τῶν Όσιων, Ὁμολογητῶν ἢ Ἀγίων τῆς ὥρθιδόξου Πίστεως, ὡς ἐν πᾶσι τῷ Κυριῷ εὐαρεστήσας, σ. 81».

Τὸ Β' μερος, (σσ. 89-245), ἀποτελεῖται εἰς πέντε κεφαλαίων μετὰ Ἐπιλεγομένων, ὅπου ὁ σ. ιστορεῖ τὰ κατὰ τὴν ἴδρυσιν — καὶ διὰ τὴν ἀριθμείαν τὴν ἐπανίδρυσιν ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς αἰώνας —, τοῦ Συνδέσμου τούτου, καὶ τὴν εἰς Καρπενήσιον κατὰ τὴν πρώτην του δεκαετίαν (1964-1974) πλουσίαν πνευματικήν του προσφοράν. Πράγματι, ἡ Ιστορικὴ αὐτή πόλις, ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν, τί ἄλλο ἔχει νὰ παρουσιάσῃ διὰ τὴν πνευματικήν τροφοδοσίαν τοῦ εὐσεβοῦς, φιλοτίμου καὶ φιλομούσου λαοῦ της, ἀπὸ τὸ «ΕΛΛΗΝΟΜΟΥΣΕΙΟΝ — ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ», ποὺ είναι συνέχεια τοῦ ὑπὸ τοῦ Όσιωτάτου καὶ Ἅγιου Ἀνδρὸς ἴδρυθέντος;

Τέλος τὸ ὅλον ἔργον συμπληρώνεται μὲν κατατοπιστικὸν ἐπίμετρον τοῦ Συνδέσμου, περὶ τῆς συνθέσεως κυρίως αὐτοῦ, (σσ. 260-262), μὲ πλούσιον φωτογραφικὸν παράρτημα, (σσ. 263-290) καὶ μὲ ἐκτενεῖς συστηματικούς πίνακας: ὄνομάτων, (σσ. 291-298), καὶ εἰκόνων, (σσ. 299-300).

Θερμότατα συγχαίρομεν τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου «ΕΥΓΕΝΙ-

---

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

“Ολοι τώρα μαζεμένοι γύρω στή φωτιά,
μὲ λαχτάρα καρτεροῦμε τήν Πρωτοχρονιά.
Κί’ έγώ σκέφτομαι: Μήν τάχα τὸ στρατὶ δὲν βρῆ
καὶ μεσ’ στὸ πυκνὸ σκοτάδι, ἄχ, μὴ μᾶς χαθῆ;

“Ομως κάτι μέσ’ στή νύχτα ἀκούγεται σιγά,
σὰν τοῦ ρολογιοῦ τὸ χτύπο, μιὰ περπατησιά.
“Ολοι τώρα μαζεμένοι γύρω στή φωτιά,
μὲ λαχτάρα καρτεροῦμε τήν πρωτοχρονιά.

Ξάφνου, δές, ἡ πόρτα ἀνοίγει! ”Εφθασε εἰναι ’δῶ.
Δῶρα καὶ χαρὲς σκορπίζει κί’ έγώ τραγουδῶ:
«Τήρθες πάλι, καλῶς ηρθες, νέα μας χρονιά,
μέσ’ στὸ κρύο, μέσ’ στή μπόρα, μέσα στὸ χιονιά.

Τήν ειρήνη νὰ μᾶς φέρης, τὴ χαρὰ στή γῆ,
κί’ ό Θεός τίς μέρες ὅλες νὰ τίς εύλογη».
“Ολοι τώρα μαζεμένοι γύρω στή φωτιά,
μὲ λαχτάρα καρτεροῦμε τήν πρωτοχρονιά.

Δ. ΚΑΣΤΡΙΤΗ

ΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» διὰ τήν ἔκδοσιν τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἔργου, καὶ ιδιαιτέρως τὸν λίαν ἀγαπητὸν ἐν Κυρίῳ καὶ φίλτατον Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Παναγιώτην Βλάχον. Ιδιαιτέρως τοῦ ὄφειλεται ξεχωριστὴ τιμὴ διὰ τοὺς προτεινομένους ὑπ’ αὐτοῦ λίαν ἀξιορροσέκτους χαρακτηρισμοὺς τοῦ ἀγίου τούτου Κληρικοῦ καὶ ασφοῦ Διδασκάλου τοῦ Γένους, ὡς Ὁσίου τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Χαρακτηρισμούς, πράγματι, ἀκριβεῖς, δικαίους καὶ ἀξίους νὰ συναριθμήσουν καὶ τὸν ΕΥΓΕΝΙΟΝ εἰς τήν πάνσεπτον καὶ ιεράν Χορείαν τῶν νέων Ὁσίων τῆς Ὁρθοδόξου μας Πίστεως, ὡς καὶ οὕτος «ἐν πᾶσι τῷ Κυρίῳ εὐαρεστήσας».

† Πρωτοπρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

Συχγὰ λαμβάνομεν τὶς ἐφημερίδες τὰ **«ΚΩΣΤΑΛΕΞΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»**, τὴ **«ΣΙΦΝΑΙΚΗ ΦΩΝΗ»**, καθὼς καὶ τὸ περιοδικὸ **«ΑΠΕΡΑΝΤΙΑΚΑ»**. Ἐκδόσεις μὲ πλουσίαν ἐπίκαιρον καὶ ἀλληγ ὑληγ, ποὺ τιμοῦν καὶ προσβάλλουν τοὺς τόπους ποὺ ἔξυπηρετοῦν. Συγκαίρομεν τοὺς Ἐκδότας καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμεν.

Νεώτεραι εἰσφοραὶ¹ ύπέρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τίς τελευταῖς εἰσφορές τῶν μελῶν καὶ φίλων τοῦ Συνδέσμου, ὥπερ τῶν σκοπῶν του, ποὺ ἔχουν ὡς ἔξῆς:

1. ΤΠΕΡ ΤΟΤ ΣΤΝΔΕΣΜΟΤ

Ίωάννης Κ. Μπουφάνζος δρχ. 35.000, (όμειθαλής καὶ φιλότιμος συγχωριανός μας τὴν ἀγάπην του δὲν τὴν ἔδειξε μόνον στὸν Σύνδεσμόν μας, ποὺ εἶναι ἐπίλεκτον μέλος εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1905, ὀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους, μὲν ἄλλα, ἀνάλογα ποσά. Τὸ καλοκαίρι ἔχαμε τυμπῖον καὶ ἔδωσε τὰ περισσευόμενα. Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ τὸν τιμοῖμε), 'Ἐλένη κήρα Γ. Περίδα δρχ. 600 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

2. ΤΠΕΡ ΤΟΤ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΤ ΤΑΜΕΙΟΤ ΤΟΤ ΣΤΝΔΕΣΜΟΤ

'Ο ιατρὸς κ. 'Αριστείδης Δ. Κοντομέρος δραχμαὶ 14.000 (πρὸς ἐνίσχυσιν οἰκογενείας τοῦ χωριοῦ μας), 'Η Θεοδώρα 'Αθ. Σερετάκη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της 'Αλεξανδρίου δρχ. 1.000 Πρωτ. Κων. Δ. Βαστάκης 3.000, Πρεσβυτέροις 'Αμαλία Δ. Βαστάκη εἰς μνήμην τοῦ 'Ιερομάρτυρος συζύγου της Δημητρίου καὶ τῶν γονέων της δρχ. 2.000, Εὐφροσύνη - Φλοῦ Ν. Τσαμπούλα εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Καθηγητοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΤ δρχ. 2.000.

Πρὸς τὰ Μέλη καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτας.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον παρακαλεῖ:

Νὰ μᾶς εἰδοποιεῖτε δσάκις δὲν λαμβάνετε τὸ περιοδικόν μας καὶ νὰ μᾶς δίνετε σωστή καὶ πλήρη ταχυδρομική διεύθυνση. Νὰ ἀναγράφετε καὶ τὸν ταχυδρ. τομέα.

Νὰ μᾶς ἐνημερώνετε ἐπίσης σὲ περίπτωση ἀλλαγῆς διεύθυνσεώς σας.

3. ΤΠΕΡ ΤΟΤ ΝΑΟΤ ΤΗΣ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χρῆστος 'Ι. Καραγιάννης δρχ. 5.000.

4. ΤΠΕΡ ΤΟΤ ΝΑΟΤ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ('Αγιογράφησις)

Πρωτοπρ. Ιωάννης Ράμφος δρχ. 500, 'Αρχιμ. Νικηφόρος Ρωμαίος δρχ. 500, Σεβαστὴ Σαραφη δρχ. 1.000, 'Ιωάννης Κ. Περφίδας δρχ. 5.000, (διὰ τὴν κατασκευὴν πιγκλιδώματος τοῦ προνάου).

5. ΤΠΕΡ ΤΟΤ ΝΑΟΤ ΤΟΤ ΑΓΙΟΤ ΔΗΜΗΤΡΙΟΤ

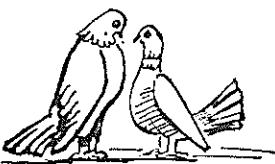
Σεβαστὴ Σεραφη δρχ. 1.000, Κωνσταντία Β. Μανθισπούλου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Βασιλείου, τῆς θυγατρός της Μαρίας καὶ τῶν γονέων της δρχ. 7.000, οἱ ἀδελφοὶ Ματθαῖος καὶ Κωνσταντίνος Β. Μανθισπούλου εἰς μνήμην τοῦ πατρός των Βασιλείου, τῆς ἀδελφῆς των Μαρίας καὶ τῶν πάτερων των δρχ. 13.345,40 εἰς δην δόσιν, Χρῆστος 'Ι. Καραγιάννης δρχ. 15.000, Αιζατείνη 'Ι. Περίδα δρχ. 800, Θεοδώρα Στ. Λαδᾶ εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Σταύρου δρχ. 5.000, 'Ανώνυμος μεγαλοχωρίτισσα εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων: συζύγου καὶ γονέων της δρχ. 1.000, Θεοδώρα 'Αθ. Σερατάκη εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων: συζύγου καὶ γονέων της δρχ. 2.000, 'Ανώνυμος Μεγαλοχωρίτισσα εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων γονέων της δρχ. 2.000.

6. ΤΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ...» ΜΑΣ

'Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος δρχ. 3.000, δ. κ. 'Ιωάννης Χρ. Ντζαμάρας δρχ. 5.000, δ. κ. 'Ιωάννης Γ. Παπαστάθης δρχ. 500 εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων γονέων του, Πρωτοπρ. Κωνστντίνος Βαττάκης δρχ. 1.000, οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Στέφανος Κ. Σταυρόνη δρχ. 1028 εἰς μνήμην τῶν γονέων των ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΤ καὶ ΑΘΗΝΑΣ, δ. ιατρὸς κ. Νικόλαος 'Αθ. Καρθέλης δρχ. 500.

Σ.Σ.: Εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰσφορὰς δὲν σημιώνομεν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν Μελῶν, ὡς ὑποχρεωτικῶς καταβαλλομένην.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ «Φωνὴ...» μας, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ἐκφράζοντας εὐγνωμοσύνην καὶ θερμές εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς καθ' οίονδήποτε τρόπον ἐνισχύοντας τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ ἔργα τοῦ Συνδέσμου μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

1. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Έγεννήθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχριανῶν μας:

Δημητρίου και Αἰκατερίνης Πασπαλάρη, ἄρρεν.

Γεωργίου και Ἀθανασίας (γ. Δημ. Παλιούρα) Γιαννίτσαρη, ἄρρεν.

Δημητρίου και Αἰκατερίνης (γ. Βασιλοπούλου) Κρίκου, ἄρρεν.

Νικολάου και Βαρβάρας (γ. Γ. Ρώτσικα) Παπαδάκη, ἄρρεν.

Ἀποστόλου και Αἰκατερίνης (γ. Γ. Μαντζούτα) Παπαναστασίου, ἄρρεν.

Στέλιου και Ἐλευθερίας (γ. Διον. Παλιούρα) Καρρᾶ, ἄρρεν.

Ίωάννου και Κωνσταντίνας Περιδιά, Θήλυ.

Ἀθανασίου και Αἰκατερίνας (γ. Χρ. Καραδημήτρη) Μπούρα, Θήλυ.

Κωνσταντίνου και Μαρίας (γ. Γ. Πριοσόλου) Καραμπέτσου, Θήλυ.

Νικολάου και Ἀρτεμησίας (γ. Ν. Χάσκου) Μαργιάτη, Θήλυ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τρέμητνος ἔκδοσις τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΤΗ». Συντάσσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποστέλλεται τιμῆς ἔνεκεν εἰς τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ δόλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας καθὼς καὶ εἰς τοὺς Φίλους τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ. Κυρλαφορεῖ μεταξὺ τῶν Εὐρυτάνων τῆς Ἀλλοδαπῆς.

Γραφεία: Ἐψι. Μπενάκη ἀρ. 6, τ.τ. 181
τηλ. 6422344, 3638843

Τηλεύθυνος Συντάξεως:
† Πρωτ. Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης
Βατάτες 10, παρ. Ἰπποκράτους

Τηλεύθυνος Τιπογραφείου:
Γεώργιος Παπανικολάου
Ἴπποκράτους 58, της. 3624728

Βασιλείου και Δήμητρας Κατσαθριά (ύπηρετῶν Χωροφύλαξ τοῦ Ἀστ. Σταθμοῦ τοῦ Χωρίου), ἄρρεν.

2. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχριανῶν μας:

Ἡ θυγατέρα τοῦ Ἐλευθερίου και Πασχαλίας Καρυοφύλλη, ὄνομασθείσα ΕΥΑΝΘΙΑ, ἀνάδοχός της ὁ σεβαστός της Θεος Γεώργιος Παπαδῆς.

Ἡ θυγατέρα τοῦ Σταύρου και Ἐλένης Ζυγάρη, ὄνομασθείσα ΙΩΑΝΝΑ, ἀνάδοχός της ἡ κ. Ἀντιγόνη Κ. Λιάπη.

Οιούδες τοῦ Δημητρίου και Αἰκατερίνης Πασπαλάρη ὄνομασθείσεις ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

Οιούδες τοῦ Νικολάου και Δεσποίνης (γ. Δ. Κρίκου) Μιχαλοπούλου, ὄνομασθείς ΜΙΧΑΗΛ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Σπ. Πασβαλίδης.

Οιούδες τοῦ Δημητρίου και Παρασκευῆς (γ. Χρ. Χονδροῦ) Κυρια οὖ, ὄνομασθείς ΙΩΑΝΝΗΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Παναγ. Γιωργόπουλος.

Οιούδες τοῦ Νικολάου και Βαρβάρας (γ. Δ. Ρώτσικα) Παπαδάκη, ὄνομασθείς ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ, ἀνάδοχός του ἡ κ. Ἰρις Δόκου.

Οιούδες τοῦ Βασιλείου και Σωτηρούλας Παλιούρα, ὄνομασθείς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Δημήτριος Ζήκας.

Οιούδες τοῦ Γεωργίου και Ἀθανασίας (Δημ. Παλιούρα) Γιαννίτσαρη ὄνομασθείς ΧΡΗΣΤΟΣ, ἀνάδοχός του ἡ Ἀνδριανὴ Καροπλασίτη.

3. APPARΩΝΕΣ

Ἄρραβωνιάσθησαν οἱ κάτωθι συγχριανοί μας:

Ο κ. Ἀλέκος Ν. Καρβέλης και δ. Χριστίνα Μ. Σεχοπούλου.

Η δ. Βασιλικὴ Χαρ. Τριανταφύλλη και ὁ κ. Σπυρίδων Βουδούρης.

Ο κ. Μιχαὴλ Εὔαγ. Καραγιάννης (έγγ. Μιχ. Βονόρτα) και ἡ δ. Ρίτα Θ. Ἀγγελοπούλου.

Η δ. Ἐλένη Δ. Δασκαλάκη και ὁ κ. Ίωάννης Ἐμμ. Μακράκης.

4. ΓΑΜΟΙ

Ἐτέλεσσαν τοὺς γάμους τῶν οἱ κάτωθι συγχριανοί μας:

Ο Δημήτριος Ν. Πασπαλάρης και ἡ Αἰκατερίνα Λάμπρου.

Η Μαρούλα Ἀθ. Μπούρλου και ὁ Γιάννης Δ. Γαλύφας.

Ο Ἀθανάσιος Δ. Χαμπερῆς και ἡ Ζωήτσα Λ. Χουλιαρᾶ.

Ο Ταξιάρχης Β. Κορομπίλιας και ἡ Ἀγγελικὴ Ἡλ. Ἡλιοπούλου.

Ο Ἀναστάσιος Κ. Κοντομέρκος και ἡ Βιργίνια Ματσέλη.

Η Σουζάννα 'I. Βαστάκη και ὁ MELVIN FARON LAND.

Ο κ. Δημήτριος 'I. Βαστάκης και η LINDA O. KELLY.

Η Βασιλική Λ. Παπαγεωργίου και ὁ Κων. Εύθυμηος.

Ο κ. Γεώργιος 'I. Θεοχαρόπουλος (έγγ. I. Κατσιγάννη) και ή Αικατερίνη Ν. Γιαννιτσοπούλου.

Ο Γεώργιος N. Πουρνάρας και ή Ελευθερία Σουρελή.

Ο 'Ιωάννης Χαρ. Παπαδόπουλος (έγγ. I. και Τασίας Παπαχαραλάμπους) και ή Ναυσικά Πηλιάρη.

Ο Νικόλαος Κ. Παπασυρίδωνος και η Παναγιώτα 'I. Καρακλάνη.

Ο Κωνσταντίνος Χρ. Σταμάτης και ή Βικτωρία Γ. Καπούλου.

Η Κωνσταντίνα Εύθ. Σιαμανή και ὁ Δημήτριος N. Γαλίζης.

Ο Διονύσιος Γ. Μαντζούτας και ή Εύαγγελία 'Αθ. Παπαδοπούλου.

Η Φλωρέττα 'Αν. Ψιμάδη και ὁ Κώστας Μπαλφούσιος.

Τελευταία έπληρφοφρήθημεν τὸν γάμον τοῦ συγχωριανοῦ μας ιατροῦ Νικολάου Κ. 'Αραπογιάννη μετὰ τῆς ιατροῦ 'Αγγελικῆς ΣΤ. Οικονόμου ποὺ ἔγινε στὴ Ρωσία, καθὼς και τοὺς κραδούς καρπούς αὐτοῦ, τὴν γέννησιν τῶν δύο θυγατέρων του ΑΘΗΝΑΣ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ἐπίσης έπληρφοφρήθημεν ὅτι ὁ ἀριστοῦχος συγχωριανὸς μας κ. 'Αναστάσιος Χρ. Τριανταφύλλης ἀποπεράτωσε τὶς σπουδές του εἰς Η.Π.Α. και κατόπιν ἐνυμφεύθη.

Εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω, τοὺς γεννηθέντας, τοὺς βαπτισθέντας, τοὺς ἄρραβωνιασθέντας και τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἡ «Φωνὴ...» μας και ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ τῶν εὑχονται μὲν πολλὴν ἀγάπην και χαράν νὰ ζήσουν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ και μὲ κάθε χαράν και εύτυχιαν.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ἀγακοινώνει πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη του τὶς ἔξης προσεχεῖς ἐκδηλώσεις και προσκαλεῖ:

1. Τὸ κόφιμο τῆς «Βασιλόπιττας» θὰ γίνη τὴν 12ην Ιανουαρίου 1977, ἡμέραν Τετάρτην και ὥραν 8.30' μ.μ. κατὰ τὴν ὥραν τῆς συγεστιάσεως τῶν μελῶν στὸ Ζυθεστιατόριον τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Νικολάου Σκλαδούγου, Εύτυχεῖδου 23, Παγκράτι, τηλ. 711781.

2. Ἡ Γειτονία ἐτησία Συγέλευσις τῶν μελῶν θὰ γίνη τὴν 6ην Φεβρουαρίου 1977 στὴν ίδια αίθουσα τοῦ Ζυθεστιατορίου τοῦ κ. Νικ. Σκλαδούγου, ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 9.30 π.μ.

3. Ἡ ἐτησία χοροεσπερίδα τοῦ Συνδέσμου θὰ γίνη στὴ γυνατὴ κοσμικὴ ταβέργα «ΜΑΡΓΩ», δδ. 'Αγ. Λουκᾶ ἀρ. 45, τηλ. 283440 τὴν Κυριακὴν 13 Φεβρουαρίου 1977 και ἀπὸ ὥραν 8.30' μ.μ.

Ἡ παρουσία ὅλων στὶς ἀγωτέρω ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας θὰ μᾶς δώσῃ χαρὰν και τιμήν. Σᾶς περιμένωμεν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον θερμὰ παρακαλεῖ τὰ Μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ νὰ στέλνουν τὶς πρὸς τὸν Σύνδεσμον συνδρομές των. Ἔτσι και ὁ Σύνδεσμος θὰ δύναται νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς πολλαπλές του ὑποχρεώσεις.

Συνδρομὴ ἐτησία ἐσωτερικοῦ δρχ. 150

Συνδρομὴ περιοδικοῦ προαιρετική

Συνδρομὴ ἐτησία ἐξωτερικοῦ δολλάρια 10

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΑΤΙΚΑ ΠΕΝΘ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν Κυριακήν 19ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. στὸν
ἰερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης ὁ Σύν-
δεσμός μας ἐτέλεσε τὸ καθιερωμένον ἑτήσιον
Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποθιώσαντων Μελῶν
αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Ἐθνομαρτύρων συγχωριανῶν
μας (†24 Δεκεμβρίου 1942) ἐπὶ τῇ 34 ἐπε-
τείῳ ἀπὸ τῆς θυσίας των, ὡς καὶ ὑπὲρ πάν-
των τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος πεσόν-
των Μεγαλοχωριτῶν.

ΠΕΝΘ

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνή-
σκοντες» (Ἄποκ. 14,13).

Στὸ διαρρεῦσαν ἔξαμηνον ἀπέθανον οἱ κά-
τωθι συγχωριανοὶ μας:

ΕΛΕΝΗ Γ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ

«Ἐπειτα ἀπὸ πικρὴ καὶ πολύχρονη ἀρρώ-
στεια ἀπέθανε εἰς Ἀθήνας ἡ εὐγενής συμπο-
λῖτις μας Ἐλένη Γ. Γιατράκου τὸ γένος Ἰ.
Σύψα. Ἡ ἀσίμηνητος Ἐλένη πρὶν ὀλοκληρώ-
σῃ τὸ κοινωνικὸν τῆς χρέος ἐγκατέλειψε τὸν
κόσμον τοῦτον. «Ἐφυγε προώρως καὶ ἄφησε
μέγα κενὸν στοὺς οἰκείους τῆς καὶ εἰς ὅλους
μας.

«Ἡ Φωνὴ...» μας θερμότατα συλλυπεῖται
τοὺς οἰκείους τῆς καὶ εὔχεται ἡ μνήμη τῆς
νὰ μείνη σίωνια.

Γιὰ τὴν μνήμη της, ὁ πάντοτε φιλότιμος σύ-
ζυγός τῆς κ. Γεώργιος Γιατράκος ἀπέστειλεν
ἀπευθείας στοὺς πτωχοὺς τοῦ χωριοῦ μας 5.
000 δρχ., τὸν ὁποῖον καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐ-
τῆς τὸν εὐχαριστοῦμεν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΘ. ΤΑΡΑΜΠΙΚΟΥ

«Ἀπέθανε στὸ χωριό μας ἡ σεβαστὴ συμπο-
λῖτις μας Αἰκατερίνη Ἀθ. Ταραμπίκου. Ἡ ἀ-
είμηνητη γερόντησσα γεμάτη ἀπὸ ἡμέρες καὶ
κόπους καὶ πόνους ἄφησε τὸν κόσμον τοῦτον
μὲ τὴν βαθειάν ἐλπίδα τῆς ἀναπαύσεως τῆς

στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐξεπλήρωσε τὸ κοι-
νωνικὸν τῆς χρέος καὶ ἄφησε μνήμην ἀγαθήν,
γιὰ τὴν ὁποίαν ἡ «Φωνὴ...» μας εὔχεται νὰ
μείνη σίωνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Γ. ΓΑΒΡΙΗΛ

«Ἀπέθανε στὶς Παπαδᾶτες Μακρυνίας, Με-
σολογγίου ὅπου καὶ ἐτάφη ὁ ἀπὸ ἑτῶν ἐγκα-
τεστημένος οἰκογενειακῶς ἀπόμαχος συγχω-
ριανὸς μας Κωνσταντίνος Γ. Γαβριήλ. Ὁ συμ-
παθής συγχωριανὸς μας ἦταν φιλήσυχος καὶ
ἐργατικὸς ἄνθρωπος, καλὸς οἰκογενειάρχης
καὶ πιστὸς καὶ φιλακόλουθος Χριστιανός. Στὸ
νέο του χωριό, ποὺ ἔζησε τέσσαρες περίου
δεκαετίες ἔξετιμάτο πολὺ δί' αὐτές του τὶς
ἀρετές.

«Ἡ Φωνὴ...» μας θερμά συλλυπεῖται τὰ παι-
διά του καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του νὰ μείνη σί-
ωνια.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ἡ σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ
παρακαλεῖ ὅλους τοὺς συγχω-
ριανοὺς μεγαλοχωρίτας νὰ τὴν
ένημερώνουν τακτικὰ γιὰ τὰ
κοινωνικὰ συμβάντα τῶν οἰκο-
γενειῶν του, ἐφόσον ἐπιθυμοῦν
νὰ δημοσιευθοῦν αὐτὰ στὴν
«ΦΩΝΗ...» μας.

«Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται
ἐὰν λείπουν στοιχεῖα, φωτο-
γραφίες ἢ ἄλλες εἰδήσεις, ποὺ
ἴπρεπε νὰ δημοσιευθοῦν καὶ
—δυστυχῶς— δὲν ἐδημοσιεύθυ-
σαν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
Η "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ..

1977

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ ΝΑ ΜΗ ΛΗΨΗ
ΑΠΟ ΚΑΝΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

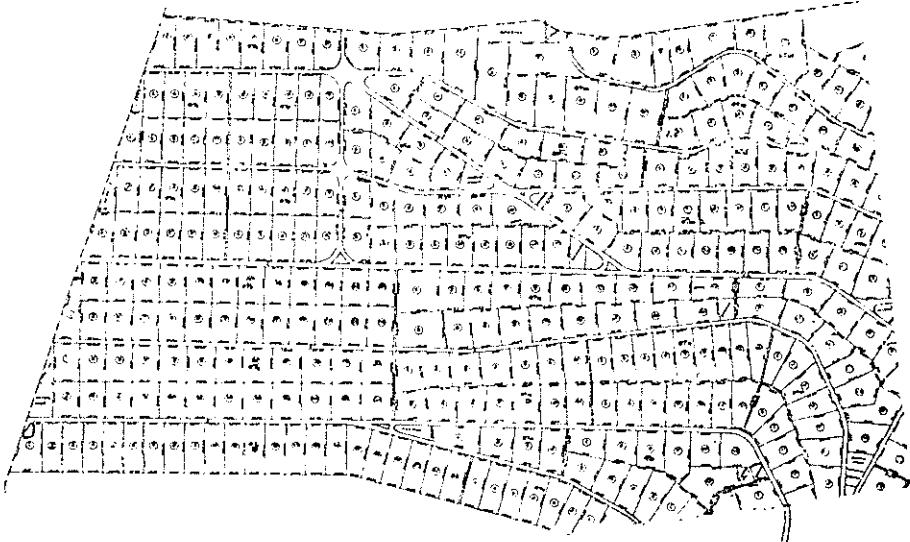
ΚΩΝΣΤ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ

Χειρουργός - 'Οδοντίατρος
Τυγχάνει συμβεβλημένος μεθ' διών των
Ταφείων και μετά τον Δημοσίου
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΤ 58
3ος δροφος τηλ. 619.861
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
Πρωτ 9 - 1 Απόγ. 5 - 8.30 μ.μ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

Χειρουργός - 'Ωτορινολαρυγγολόγος
Ω.Ρ.Δ. Κλινικής Ν.Ε.Ε. Σταυρού
Τ. Γενναδίου 16 — Τηλ. 810.282
Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευή 6 - 8
Τηλ. οικίας 9711.223
Ν.Ε.Ε.Σ. 6910.512/Έσ. 83

ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μέρος τού κτήματος (1/6) τού συγχωτανού μας κ. Ιωάννου Χρ. Ντζαμάρκα είς τὴν περιοχήν Μήλεσι-Τσακόπης: 'Αγ. Μερκούριος Αττικῆς κατατετμημένον ἥρη εἰς οικόπεδα τῶν ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΤΡΕΜΜΑΤΩΝ, πού πήρε τὸ ὄνομα ·ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ·.

ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

'Ιατρὸς Παθολόγος - Ρευματολόγος
'Επιμ. Νοσοκ. 'Ελλην. 'Ερ. Σταυροῦ
'Ασκληπείου Βούλας
δόδος Λιανιδηττοῦ 21 — Τηλ. 3639917
Δέχεται ἐπὶ συνεντεύξει

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΝΤΖΑΜΑΡΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΑΣ
Πανεπιστημίου 5
Τηλ. 3219960 - 3242633

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

— ΕΚΔΟΣΕΙΣ	— ΙΣΤΟΡΙΚΑ	— ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ
— ΛΕΞΙΚΑ	— ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΧΝΗΣ	— ΠΟΙΗΣΙΣ
— ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΕΣ	— ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ	— ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ
— ΛΕΞΙΚΑ ΞΕΝ. ΓΛΩΣΣΩΝ	— ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ	— ΑΤΛΑΝΤΕΣ

Συνεργαζόμεθα μὲ δόλους τούς 'Εκδοτικούς Οίκους τοῦ ἐσωτερικοῦ.

* Αποστέλλομεν βιβλία εἰς δόλον τὸν κόσμον ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6, τηλ 3638343 — ΑΘΗΝΑΙ